T. 2609

சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

உ

சிவ சிவ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருவாசகம்

[எட்டாம் திருமுறை]

★

விகாரி ஆண்டு ஆவணிமூல வெளியீடு

11—9—1959

★

ஸ்ரீ காசிமடம் :: திருப்பனந்தாள்

சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடு :

உ

சிவ சிவ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

[எட்டாம் திருமுறை]

★

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி

அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவுளப்பாங்கின்படி வெளியிடப்பெற்றது.

★

பதிப்பாசிரியர் :

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B. L.,

வழக்கறிஞர்

ஸ்ரீ வைகுண்டம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

விகாரி ஆண்டு ஆவணிமூல வெளியீடு

11—9—1959

ஸ்ரீ காசிமடம்] : : [திருப்பனந்தாள்

மூன்றும் பதிப்பு—செப்டம்பர்—1959

பிரதி—5000

கிடைக்குமிடம் :

செகரட்டரி அவர்கள்,
ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளி,
ஆடுதுறை P. O., (தஞ்சை ஜில்லா)

விலை 50 ந.பை.
கழிவு இல்லை.
அஞ்சல் செலவு 67 ந.பை.
(தனி)

இதன் விற்பனைத் தொகை ஆடுதுறை ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளியைச் சாரும்.

சிவ சிவ

முகவுரை

சிற்றம் பலக்கோவைத் தேன்சொரியும் செம்மலை
மற்றொப் பிலாததிரு வாசகத்தின் வாரிதியைக்
கற்றைச் சடையான் கருத்துருக்குங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத வூரனைக்கை கூப்புதுமே.

—திருவெண்காட்டுப் புராணம்.

சைவ சமயத்தின் உயர்நிலையையும் இறைவன் இயல்பையும் விளக்குவன பன்னிரு சைவத் திருமுறைகளாம். அவற்றுள் எட்டாவதாகத் திகழும் **திருவாசகம்** என்னும் இத் தெய்வநூல் வாதவூர் எங்கோன் திருவாய் மலர்ந்த தேன் ஆகும். இத்திருவாசகம் என்னும் தேன், நமது ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் உலப்பிலா ஆனந்தமாகிய தேன்; நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும் அனைத்தெலும்பும் உள்நெக ஆனந்தம் சொரியும் தேன். ஆதலால், இத்தேனை இடைவிடாது பருகின் வாழ்க்கைத் தூய்மையுடன் வளமுறும்; தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளை அறும். இதனை நன்கு அறிந்து அநுபவித்து வருகின்றவர்களாகிய திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான்சுவாமிகள்** அவர்கள் இந்நூலை யாவரும் இடைவிடாது ஓதித் தில்லைத் திருக்கூத்தன் திருவருளைப் பெறவேண்டும் என்று திருவுளங்கொண்டருளினார்கள். அதன்படி இந்நூல், **அவர்களுடைய அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவாகிய விகாரி ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் மூல நன்னாளாகிய இன்று** திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடாக வெளிவருகின்றது.

அரைகோடி ரூபாய்க்குமேல் மூலதனம் வைத்து இமயம் முதல் குமரி வரையில் பேரறக் கட்டளைகள் பலவற்றை நிறு விப் பரிபாலித்து வருகின்ற புண்ணிய மூர்த்திகளாகிய **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள் நந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள்** அவர்கள் தமது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவிழா நினைவின் பொருட்டு, **ஆடுதுறை ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு** முன்னர் 65,000 ரூபாய் நன்கொடை அருளியதோ டல்லாமல் தற்போது நன்கொடையாக 5,000 ரூபாய் அருளி யுள்ளார்கள். அத்துடன் இத் திருவாசகப் பதிப்பில், 4,000 பிரதிகளை நன்கொடையாகவும் அளித்துள்ளார்கள். இவற் றின் விற்பனைத்தொகை ஷை உயர்நிலைப்பள்ளியைச் சாரும்.

இத்திருவாசகப் பதிப்பு, சென்னை, திருவல்லிக்கேணி **ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர் B.A.,** அவர்கள் தந்தையார் 1950-ல் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடாக வெளிட்ட பதிப்பையும், தரு மையாதீனப் பதிப்பையும், சோளங்கிபுரம், திரு. சிவ. அருண கிரி முதலியார் பதிப்பையும், பட்டாளம் திரு. வாசுதேவ முதலியார் அவர்கள் பதிப்பையும், பிறபதிப்புக்களையும் வைத் துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பித்ததாகும். பாடல்களை இலக்கண வரம்புக்கு மாறுபடாமல் சீர் முதலியன பிரித்து யாவரும் பொருளுணர்ச்சியுடன் ஓதிப் பயன் அடைய குறி யீடுகளும் இட்டுப் பதிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்பதிப்பு செவ்விய முறையில் வெளிவரப் பரிசீலனை செய்து தந்த திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்ஸிபால் உயர்திரு. **கே. எம். வேங்கடராமையா, M. A., B. O. L,** அவர்களுக்கும், அச்சுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக் குதல் முதலிய பணிகளைப் புரிந்த திருச்சிராப்பள்ளி **திருமுறைக் கலைஞர் வித்துவான் திரு தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்** அவர்களுக்கும், திருச்சி பொன்னையா உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர் **வித்துவான் கோ. இரத்தினம் பிள்ளை** அவர் கட்கும் செந்திலாண்டவன் திருவருள் பாலிப்பதாக.

இத்தெய்வீகநூல் மூன்றும் பதிப்பு வெளியீட்டையும் வெளியிடும் தொண்டினை அடியேனுக்குத் திருவருள் பாலித்த **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள்** அவர்கள் பொன்னார் திருவடி கமலங்களுக்கும், அவர்கள் அருள்வழி ஒழுகும் **ஸ்ரீமத் இளவரசு சுவாமிகள்** அவர்கள் திருவடிகளுக்கும் அடியவன் பணிவார்ந்த வணக்கம் செலுத்துவதோடு நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீ வைகுண்டம்,
11–9–1959.

டி. எம். குமரகுருபரன் பிள்ளை,
பி, ஏ., பி, எல்.

உ

சிவசிவ

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாறு

[வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்]

பிறப்பும் பெருமையும் :

தண்ணூர் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டிலே சிவராச தானியாகிய மதுரையம்பதிக்கு வடகிழக்கே சுமார் பன்னிரண்டு மைலில் வைகை யாற்றங்கரையில் வாயுவினால் பூசிக்கப் பெற்ற திருவாதவூரிலே ஆமாத்தியப் பிராமணர் மரபில் வந்த சம்புபாதாசிருதரும் சிவஞானவதியம்மையும் செய்த அருந் தவப் பேற்றால் **மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்** என்னும் **வாதவூரடிகள்*** அவதரித்தார். இவர் பதினாறுண்டிற்குள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து சைவநூல்களையும் தத்துவ நூல்களையும், உலகியல் நூல்களையும் நன்கு அறிந்து பேரறிஞரானார்; சைவவொழுக்கத்திலும் சிவனடியார் பத்தியிலும் இறைவழி பாட்டிலும் சிறந்து நின்றார். இவரது மேன்மையைக் கேட்டுணர்ந்த **அரிமர்த்தன பாண்டியன்** என்னும் அரசன் இவரை உபசாரத்துடன் வருவித்து, **'தென்னவன் பிரமராயன்'** என்ற பட்டத்தை வழங்கித் தனது அரசவைக்கு முதலமைச்ச ராக்கியதோடு திரண்ட செல்வமும் அளித்துச் சிறப்பித்தான்; இவன் அறநெறி பிறழாமல் அரசுரிமை நடத்தி வந்தார். ஆயினும், அதில் பற்றின்றிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற உண்மை உணர்த்தும் ஞானாசிரியனை நாடி நின்றார்.

---

*இவர் சுந்தரநாதர் என்ற ஆதிசைவருக்குப் புதல்வர் என்று ஆலாசியமகாத்மியம் கூறுகிறது. வாதவூரரைத் திருநந்தி தேவர் அவதாரம் எனக் கைலாச மான்மியம் புகல்கின்றது. "குடமுழா நந்திசனை வாசகனைக்கொண்டார்" என்ற அப்பர் தேவாரம் இதனை வலியுறுத்தும். பிறபுராணங்கள் இவரை "கணநாதர்" எனவும், உத்தரகோசமங்கை புராணம் "ஆயிரம் முனிவருள் ஒருவர்" எனவும் கூறுகின்றன. இவரைத் 'திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்' என்று நம்பியாண்டார் நம்பிகளும், 'பெருந்துறைப் பிள்ளை' என்று பட்டினத்தடிகளும் கூறுவர்.

குதிரை கொள்ளாது குருவினைக் கொள்ளல்:

சோழநாட்டுக் கடற்கரையில் நல்ல குதிரைகள் விற்பனைக்கு வந்துள்ள செய்தியைத் தூதர்மூலம் அறிந்த அரசன் முதலமைச்சராகிய வாதவூரரை அழைத்து ஆங்குச் சென்று நல்ல குதிரைகளை வாங்கிவருமாறு பணித்துப் பெரும்பொருள் கொடுத்துப் பரிசனங்களோடு அனுப்பினான். வாதவூரர் மீனாட்சியம்மையையும் சொக்கலிங்கப்பெருமானையும் வணங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுச் சோழநாட்டுக் கடற்கரையை நோக்கிச் செல்லும்போது ஆவுடையார்கோயில் என வழங்கும் திருப்பெருந்துறை அடைந்தார்; அப்போது ஆங்கொரு சோலையினின்றும் 'அரஅர' என்ற சிவநாம முழக்கம் முழங்குவதைக் கேட்டு மெய்ம்மறந்தார்; ஒலியின் வழியின் விரைந்து சென்றார். சிவபெருமான் வாதவூரரை ஆட்கொள்ளவேண்டி ஒரு சிவயோகியின் திருக்கோலங்கொண்டு சிவகணங்கள் சூழ ஒரு குருந்த மரத்தடியில் அவர்களுக்குச் சிவஞானப் பொருளை உணர்த்திக்கொண்டிருந்தார்.

அதனைக்கண்ட வாதவூரர் 'காந்தங்கண்ட இரும்பே போல்' ஈர்க்கப் பெற்றுத் தம் வசமிழந்து பரவசமாகிக் குருமூர்த்தியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். இறைவன் அவர்க்கு ஞானதீட்சை செய்து உண்மைப் பொருளை உபதேசித்தருளினார். அப்போது சிவஞானச் செல்வராக விளங்கிய வாதவூரர் உடல் பொருள் ஆவி ஆகிய மூன்றையும் குருமூர்த்திக்கு அர்ப்பணம் செய்து உள்ளக் கனிவோடு மாணிக்கமெனத் திகழ்ந்த வாசகத்தைப் பல பாடலாகப் பாடியருளினார். அதனைக் குருநாதர் கேட்டு மகிழ்ந்து வாதவூரருக்கு "**மாணிக்க வாசகர்**" என்ற திருநாமம் சூட்டிப் பணி செய்யும்படி பணித்துவிட்டு அடியாரோடு மறைந்தருளினார்.

ஆவணிமூலத்தில் குதிரை வருதல்:

மாணிக்கவாசகர் இறைவன் ஆணைப்படி மெய்த்துறவியாகி அத்தலத்திலிருந்து தாம் கொண்டு வந்த பொருளையெல்லாம் பெருந்துறைப் பெருமானுக்குத் திருக்கோயில்

எடுக்கும் திருப்பணிக்கு ஆக்கினர். பலநாட்கள் சென்றன. குதிரை வாங்கச் சென்ற வாதவூரர் பரிசனங்களுடன் வாராமையைக் கண்ட பாண்டியன் ஆள்விட்டான். ஏவலர்கள் வாதவூரரது செயலைப்பற்றி பாண்டியனிடம் அறிவித்தனர். அரசன் சினந்து குதிரையுடன் வருமாறு ஓலை போக்கினன். வாதவூரர் பெருந்துறைப் பெருமானிடம் சென்று முறையிட்டார். இறைவன், "நாம் ஆவணிமூலத்தில் குதிரைகளைக் கொண்டு வருவோம்; நீ முன்னர்ச் செல்க; இம் மாணிக்கக் கல்லை அரசனிடம் கொடு" என்று கூறி ஒரு மாணிக்கக்கல்லையும் தந்தருளினர். அமைச்சர் அவ்வண்ணமே அரசனிடம் சென்று மாணிக்கக்கல்லைத் தந்து ஆவணிமூலநாளில் குதிரைகள் அனைத்தும் வரும் என்று அறிவித்தார். அரசன் மகிழ்ந்து எதிர்நோக்கி இருந்தான். ஆவணிமூலத்திற்கு முன்னுள்வரை குதிரைகள் வாராமை கண்ட பாண்டியன் மாணிக்கவாசகரைச் சினந்து சிறையிட்டுத் துன்புறுத்தினன்.

அப்போது வாதவூரர் குருமூர்த்தியை நினைந்து "நன்றே செய்வாய்; பிழை செய்வாய்; நானோ இதற்கு நாயகமே" என்று மனவுறுதியுடன் இருந்தார். அடியவர் துயரம் பொறாத ஆண்டவன் காட்டிலுள்ள நரிகளை யெல்லாம் பரிகளாக்கி ஓட்டிக்கொண்டு தாமே குதிரைச் சேவகனாக ஆவணிமூலத்தன்று மதுரைக்கு வந்தருளினர். அது கண்ட பாண்டியன் வாதவூரரைச் சிறைவிடுத்துப் போற்றிப்புகழ்ந்தான். குதிரைத்தலைவராக வந்த சோமசுந்தரப் பெருமான் குதிரையின் இலக்கணங்களை அரசனுக்குக் கூறிக் கயிறுமாற்றிக் கொடுத்துக் குதிரைகளை ஒப்பிவித்து மீண்டார்.

பரிகள் நரிகளாகி ஓடுதல் :

அன்றிரவே வந்த பரிகளெல்லாம் நரிகளாகி இன்னல்கள் பல விளைத்து ஊளையிட்டுக்கொண்டு காடு நோக்கி ஓடின. இச்செயலைக் கேட்ட பாண்டியன் மிக்க கோபங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரை வைகைச்சுடுமண்ணில் முதுகில் கல்லேற்றி நிறுத்தித் தண்டிக்கச் செய்தான். வாதவூரர் துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது எம்பெருமானை வேண்டி நின்றார்.

ஆலவாய்ப் பெருமான் மண் சுமத்தல் :

அன்பர்க்கு அருளும் ஆலவாய்ப் பெருமான் உண்மை விளங்கும் பொருட்டு வையையாற்றிலே வெள்ளம் பெருகச் செய்தார்; வெள்ளம் கரைகடந்து மதுரை நகர்க்குள் பாய்ந்தது. அதனைக் கண்டு மருண்ட பாண்டியன் குடிமக்களை வீட்டிற்கு ஒருவராக வந்து வைகைக் கரையை அடைக்குமாறு கட்டளையிட்டான். குடிமக்களுள் வயது முதிர்ந்த பக்தி நிறைந்த வந்தி என்னும் பிட்டுவாணிச்சிக்கு ஆள் இன்மையால் சிவபெருமானே மண்வெட்டும் கூலியாளாக வந்து பிட்டுக்கு மண்சுமந்து கரையடைக்கச் சென்றார். ஆனால் அவர்கரை அடைக்கவில்லை; மற்றைய ஏவலர்கள் அடைக்கும் கரையினைச் சிதைத்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடித் திருவிளையாடல் புரிந்தார். வந்தியின் பங்குமட்டும் அடைபடாமல் இருந்ததைக் கண்ட பாண்டியன் வெகுண்டு வந்தியின் கூலியாளாக வந்த சிவபெருமானைப் பிரம்பால் அடித்தான். சிவபெருமான் கரையினை அடைத்து மறைந்தருளினார்.

வாதவூரர் தம் பதவியைநீத்துப் பற்பல தலங்களைத் தரிசித்தல் :

பாண்டியன் அடித்த அடி அவன் முதுகிலும் மற்றைய எல்லா உயிர்கள் முதுகிலும் பட்டது. அரசன் இறைவன் திருவிளையாடலையும் மாணிக்கவாசகர் பெருமையினையும் அறிந்து அவரைப் பிழை பொறுக்க வேண்டினான். மாணிக்கவாசகரும் பிழைபொறுத்துத் தம் அமைச்சர் பதவியை நீத்துத் திருப்பெருந்துறை, உத்தரகோச மங்கை, திருவாரூர், திருவிடை மருதூர், சீகாழி, திருவண்ணாமலை, திருக்கழுகுன்றம் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு தில்லையை அடைந்தார்.

தில்லையில் ஊமைப்பெண்ணைப் பேசவைத்தல் :

மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரத்திலே நடராசப் பெருமானை இடைவிடாது தரிசித்துப் பற்பல பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே தில்லைவாழந்தணர்களோடு வாதுக்குவந்த

புத்த குருவை இறைவன் ஆணையின்படி வாதில் வென்றார்: ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்தார். புத்த குருமுதலியோர் சைவராயினர்.

தில்லைக் கூத்தனும் திருவாதவூரரும்:

ஒருநாள் நடராசப் பெருமான் அந்தண வடிவுகொண்டு மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று **திருவாசகம்** முழுமையும் ஓதச் செய்து, தமது ஓலைச் சுவடியில் அவற்றை எழுதிக்கொண்டு, **திருக்கோவையாரையும்** சொல்லச் செய்து, அதனையும் சுவடியில் எழுதிக்கொண்டு, "**மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது**" என்று கையொப்ப மிட்டு அதனைக் கனகசபையின் பஞ்சாக்கரப்படியிலே வைத்து விட்டு மறைந்தருளுனார்.

மாணிக்கவாசகர் இறைவனோடு இரண்டறக்கலத்தல்:

மறுநாட் காலையில் தில்லைவாழந்தணர் பஞ்சாக்கரப் படியில் சுவடியைக் கண்டு அதிசயித்துச் சுவடியில் அம்பல வாணன் கையெழுத்திட்டிருப்பதை உணர்ந்து மாணிக்க வாசகரிடம் சென்று சுவடியின் விவரம் அறிந்தனர்: பின்னர் அவரை இப்பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மாணிக்கவாசகர் தில்லைவாழந்தணர்களை அழைத்துக்கொண்டு பொற்சபையை அடைந்து தில்லைத் திருக்கூத்தனைச் சுட்டி, இவரே இத்திருவாசகத்திற்கு வாச்சியம் (பொருள்) என்று காட்டி சிவபெருமானது திருவடிச் சோதியில் இரண்டறக் கலந்தார். அந்நாளே ஆனிமக நன்னாளாகும்.

காலம்: இவர் கி. பி. மூன்றும் நூற்றாண்டில் திகழ்ந் தவர் என்று பற்பல ஆதரவுடன் ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு செய்துள்ளனர்.

புராண சாரம்

செய்யதிரு வாதவூர் வந்தருளி
அமைச்சரெனச் சிறந்து நீடு
வையமிசை வழுதிநிதி கொண்டரனைக்
குருந்தடியில் வணங்கி ஞாலம்

உய்யஅருட் பணியாற்றி நரிபரியாச்
செய்துநதி உடைப்பில் எங்கள்
ஐயன்முடி மிசைஉவந்து மண்சுமக்க
அன்பினுரு வாயி னுரே. 1

எங்குமா கியஅழகன் மேனிபிரம்
படிதாங்க ஏங்கிப் புத்தர்
மங்கவா ரருள்செய்து மூகைபே
சிடவழங்கி மணிமன் றுடும்
எங்கள்நா யகன்கரத்தால் ஏடும்எழுத்
தாணியுங்கொண் டெழுதப் பாடி
அங்கண்மே வியசோதி தன்னில்இரண்
டறக்கூடி அமர்ந்திட் டாரே. 2

—சோமசுந்தர நாயகர்.

திருநட்சத்திரம்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்தில்அந்த
முத்தமிழ் வாத வூரர் முதியால் ஆடிதன்னில்
சுத்தமாஞ் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

வயசு

அப்பருக்கெண் பத்தொன்(று) அருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பிய நாலெட்டில் தெய்வீகம் — இப்புவியில்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்(கு)
அந்தம் பதினு(று) அறி.

சிவ சிவ

உள்ளுறை

பதிகத்தலைப்பு	பக்கம்	பதிகத்தலைப்பு	பக்கம்
அச்சப்பத்து	126	கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்	90
அச்சோப்பதிகம்	158	சிவபுராணம்	1
அடைக்கலப்பத்து	99	செத்திலாப்பத்து	96
அண்டப்பகுதி	9	சென்னிப்பத்து	140
அதிசயப்பத்து	103	தசாங்கம்	86
அம்மானை	54	தெள்ளேணம்	67
அருட்பத்து	112	தோணோக்கம்	78
அற்புதப்பத்து	137	நீத்தல்விண்ணப்பம்	42
அன்னைப்பத்து	82	படையாட்சி	154
ஆசைப்பத்து	100	படையெழுச்சி	151
ஆனந்தமாலை	157	பண்டாயநான்மறை	153
உந்தியார்	76	பள்ளியெழுச்சி	87
உயிருண்ணிப்பத்து	125	பாண்டிப்பதிகம்	128
எண்ணப்பதிகம்	146	பிடித்தபத்து	130
எம்பாவை	49	பிரார்த்தனைப்பத்து	119
ஏசறவு	133	புணர்ச்சிப்பத்து	106
கண்டபத்து	117	புலம்பல்	134
கழுக்குன்றப்பதிகம்	115	பூவல்லி	73
கீர்த்தித்திருவகவல்	4	பொற்சுண்ணம்	59
குயிற்பத்து	84	பொன்னூசல்	80
குலாப்பத்து	135	போற்றித்திருவகவல்	15
குழைத்தபத்து	122	யாத்திரைப்பத்து	148
கோத்தும்பி	64	வார்த்தை	143
கோயிற்றிருப்பதிகம்	93	வாழாப்பத்து	109
சதகம்	22	வெண்பா	151
சாழல்	70		

சிவமயம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே — எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன். 1

கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல்கடக்கத்
தெப்பமாய் வந்தெனக்குச் சேர்ந்ததே - அப்பன்
உருவா சகங்கொண்டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவா சகம்என்னும் தேன். 1

திருவா சகமென்னும் தேன்பருகித் தேசமெல்லாம்
கருவே ரறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்திட்(டு)
உருவா சகமென்னும் உண்மையுணர்ந் துத்தமனூர்
திருவா சகமென்னும் தேனினருட் காரணமே. 2

வேதாந்தத்தின் பொருள்விளக்காய்
மெய்யாகமத்தின் மதமாயா
நாதாந்தத்தின் சுடருருவாய்
ஞானநேயத்தின் விளக்காய்ப்
போதாந்தத்தின் பொருளாகிப்
புகழுந்திரு வாசகப்பொருளை
மீதாந்தத்தில் உணர்ந்தவரே
விட்டார்பாசங் கிட்டாரே. 3

கருவே ரறுப்பவர் அம்பல வாணர் கழலிணையை
மருவாகக் கொண்டவர் மாணிக்க வாசகர் வாழ்த்தியநல்
திருவா சகந்தனை ஓதாத நாவும் செவியுறக் கேட்(டு)
உருகாத நெஞ்சமும் ஏன்படைத் தார்?இவ் வுலகவரே. 4

—**தனிப்பாடல்கள்.**

" திருவாசகத்துக்கு உருகார்
ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்" 1

" மனம் கரைத்து மலம் கெடுக்கும் வாசகம்" 2

—பழமொழி

வேதம் ஓதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சம்நெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலம்;
திருவா சகம்இங் கொருகால் ஓதின்
கருங்கல் மனமும் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியின் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்பர் ஆகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையர் இவரே. 1

—சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே! மாணிக்க
வாசகனே! ஆனந்த வடிவான மாதவனே!
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அநுபவம்நான் அநுபவிக்க அருளுதியே! 1

வான்கலந்த மாணிக்க வாசக!நின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே 2

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசக!நின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு(து) அங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 3

—இராமலிங்கசுவாமிகள் பாடல்.

உ

சிவ சிவ

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் துதி

தேனூறும் வாசகங்கள் அறுநூறும் திருக்கோவை
நானூறும் அமுதூற மொழிந்தருளும் நாயகனை
வானூறும் கங்கைநிகர் மாணிக்க வாசகனை
யான்ஊறு படாதவகை இருபோதும் இறைஞ்சுவனே. 1

—செவ்வந்திப் புராணம்.

எழுதரு மறைகள் தேறா
இறைவனை எல்லிக் கங்குல்
பொழுதறு காலத் தென்றும்
பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமேல் ஏறத்
துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன்
அடியவர்க் கடிமை செய்வாம். 2

—திருவிளையாடற் புராணம்.

சிவ சிவ

அருள்பெறும் வழி

போதலர்ந்து தேன்சொரியும் பொன்னம் பலத்திலுறை
வாதவூர் எங்கோமான் வாசகத்தை—ஓதிப்
பிறவிப் பிணிநீக்கிப் பேரின்ப வெள்ளச்
செறிவுக்குள் செல்வர் சிறந்து.

அருள்வாத வூரர்சொல அம்பலவர் தாமெழுதும்
திருவா சகத்தைத் தெளிந்தால்—கருவாம்
பவகதியும் நீங்கிப் பரமரரு ளாலே
சிவகதியும் உண்டாம் சிவம்.

—தனிப்பாடல்கள்.

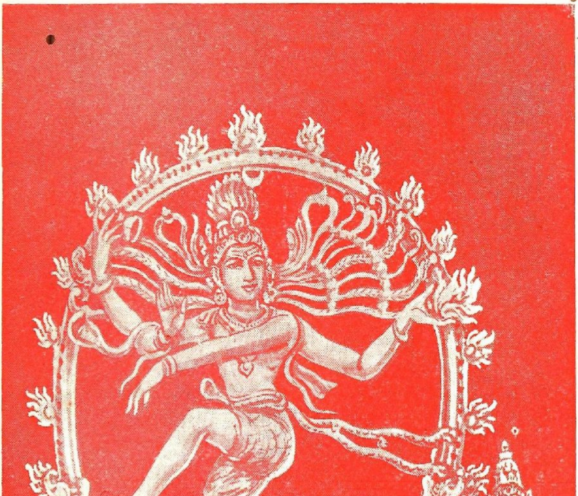

தென்றில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி !

உ

சிவ சிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க ! நாதன்தாள் வாழ்க !
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க !
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க !
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க !
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க !
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க !
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க !
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க !
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க !
ஈச னடிபோற்றி ! எந்தை யடிபோற்றி !
தேசனடி போற்றி ! சிவன்சே வடிபோற்றி !
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி !
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி !
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி !
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி !
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்,
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்!
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே! நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்;
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்; எம்பெருமான்!
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்;
உய்யஎன் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா! விமலா! விடைப்பாகா! வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!
வெய்யாய்! தணியாய்! இயமான னாம்விமலா!
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே!
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய்! அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய்! சேயாய்! நணியானே!
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே!
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!
நிறங்களோ ரைந்துடையாய்! விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான்! வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா! உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே!
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
தேசனே! தேனார் அமுதே! சிவபுரனே!
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே!
ஆரா அமுதே! அளவிலாப் பெம்மானே!
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே!
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே!
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!
அன்பருக் கன்பனே! யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே! துன்னிருளே! தோன்றாப் பெருமையனே!
ஆதியனே! அந்தம் நடுவாகி யல்லானே!
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே! நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே!
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே!
காக்குமெங் காவலனே! காண்பரிய பேரொளியே!
ஆற்றின்ப வெள்ளமே! அத்தா! மிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே! தேற்றத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே! உடையானே!
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப

ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனே ! ஓ ! என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே !
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே !
தில்லையுட் கூத்தனே ! தென்பாண்டி நாட்டானே !
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ! ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

2. கீர்த்தித் திருவகவல்

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை

[தில்லையில் அருளியது]

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை யிருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்;
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற எய்தியும் ;

பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்,
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்,
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்,
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்,
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்,
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்,
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசனிப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்,
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்,
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்,
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்,
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்,
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅ
தாண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்,
அந்தண னாகி ஆண்டுகொண் டருளி
*இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்,
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து

---

*இந்திர சாலம் இந்திர ஞாலமெனத் திரிந்தது.

குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்;
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்;
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்;
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்;
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்;
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்;
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசும்;
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்;
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனில்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்;
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும்;
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்;
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்;
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்;
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்;
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்;
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்;
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும்;
ஏகம் பத்தின் இயல்பா யிருந்து

பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்;
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்;
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்;
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்;
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்;
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்;
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்;
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்;
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்;
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்;
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியும்;
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்;
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்;
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை யண்ணல்
எந்தமை யாண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்;
ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்;
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்;
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்;

மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்கும்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில் பெற அணிந்தும்;
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்;
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை ஈங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்;
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத! நாத! என்றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கினர் ஏங்கவும்;
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை அம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை

இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

3. திருவண்டப் பகுதி

சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது

[தில்லையில் அருளியது]

இணைக்குறளாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன;
இன்னுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன்; முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன்; படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள்; காப்பவை
கரப்போன் ; கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள்; திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் ; நாடொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன்; திருத்தகு

மதியில் தண்மை வைத்தோன்; திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன்; பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன்; மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன்; நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன்; வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்
றெனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத்தோன்; அஃதான்று
முன்னோன் காண்க! முழுதோன் காண்க!
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க!
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க!
கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க!
நீற்றோன் காண்க! நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க! அந்தோ! கெடுவேன்!
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க!
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க!
பரமன் காண்க! பழையோன் காண்க!
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க!
அற்புதன் காண்க! அநேகன் காண்க!
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க!
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க!
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க!
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க!
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க!
அணுத்தருந் தன்மையில் ஐயோன் காண்க!
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க!
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க!
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க!
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க!
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க!
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க!
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க!
நிற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க!

கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க!
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க !
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க !
பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க !
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க !
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க !
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க !
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க !
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க !
அவனெனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க !
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க !
அவளுந் தானு முடனே காண்க !
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலில் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற ஓங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன ;
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயின்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூழ் ஓங்கிய நங்கள்

இருவினை மாமரம் வேர்ப றித்தெழுந்
துருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலின் நோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க !
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க !
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க !
அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க !
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க !
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க !
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க !
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க !
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க !
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க !
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க !
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி !
பிச்செமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி !
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி ! நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன் ;
கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன் ;
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன் ;
பூவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை யொழியச்செய்த ஒண்பொருள் ;
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி !

அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி !
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி !
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும் ;
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும் ;
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்
துற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும் ;
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும் ;
இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும் ;
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென ஒளித்துஞ் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும் ;
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும் ;
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்;
ஆர்மின் ! ஆர்மின் ! நாண்மலர்ப் பிணையலில்
தாள்தளை இடுமின் !
சுற்றுமின் ! சூழ்மின் ! தொடர்மின் ! விடேன்மின் !
பற்றுமின் ! என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்;
தன்னே ரில்லோன் தானே யானதன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்

பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்;
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்;
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்;
சொல்லுவ தறியேன் வாழி! முறையோ?
தரியேன் நாயேன்; தானெனைச் செய்தது
தெரியேன்; ஆ! ஆ! செத்தேன்; அடியேற்
கருளிய தறியேன்; பருகியும் ஆரேன்;
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்;
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்
துவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன்; கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவ
துள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன்; என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

4. போற்றித் திருவகவல்

சகத்தின் உற்பத்தி

[தில்லையில் அருளியது]

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்
தேழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சய ! சய ! என்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்,
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்,
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்,
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்,
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்,
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்,
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்,
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்,
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்,
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்,
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை

ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்,
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்,
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்,
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்,
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்,
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்,
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்,
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்,
தெய்வம் என்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின ;
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர் ;
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் ; பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியரும்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர் ;
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர் :
மிண்டிய மாயா வாத மென்னும்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
காலபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்

தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுளம் உருகி அழுதுடல் கம்பித்
தாடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதிரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி!
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி!
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி!
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி!

தென்றில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி !
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி !
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி !
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி !
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி !
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி !
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி !
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி !
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி !
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி !
ஈச போற்றி ! இறைவ போற்றி !
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி !
அரசே போற்றி ! அமுதே போற்றி !
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி !
வேதி போற்றி ! விமலா போற்றி !
ஆதி போற்றி ! அறிவே போற்றி !
கதியே போற்றி ! கனியே போற்றி !
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி !
உடையாய் போற்றி ! உணர்வே போற்றி !
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி !
ஐயா போற்றி ! அணுவே போற்றி !
சைவா போற்றி தலைவா ! போற்றி !
குறியே போற்றி ! குணமே போற்றி !
நெறியே போற்றி ! நினைவே போற்றி !
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி !
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி !
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி !
தோழா போற்றி ! துணைவா போற்றி !
வாழ்வே போற்றி ! என்வைப்பே போற்றி !
முத்தா போற்றி ! முதல்வா போற்றி !
அத்தா போற்றி ! அரனே போற்றி !
உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி !

விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி!
அருமையி லெளிய அழகே போற்றி!
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி!
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி!
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி!
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி!
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி!
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி!
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி!
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி!
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி!
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி!
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி!
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி!
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி!
அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி!
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி!
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி!
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி!
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி!
ஆரு ரமர்ந்த அரசே போற்றி!
சீரார் திருவை யாறா போற்றி!
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி!
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி!
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி!
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி!
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி!
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி!
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி!
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி!
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி!

ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி !
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி !
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி !
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி !
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி !
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி !
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி !
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி !
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி !
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி !
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி !
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி !
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி !
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி !
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி !
அத்தா போற்றி ! ஐயா போற்றி !
நித்தா போற்றி ! நிமலா போற்றி !
பத்தா போற்றி ! பவனே போற்றி !
பெரியாய் போற்றி ! பிரானே போற்றி !
அரியாய் போற்றி ! அமலா போற்றி !
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி !
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி !
உறவே போற்றி ! உயிரே போற்றி !
சிறவே போற்றி ! சிவமே போற்றி !
மஞ்சா போற்றி ! மணாளா போற்றி !
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி !
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி !
இலங்கு சுடரெம் ஈசா, போற்றி !
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி !
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி !
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி !
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி !

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி!
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி!
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி!
மருவிய கருணை மலையே போற்றி!
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி!
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி!
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி!
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி!
ஆரா அமுதே, அருளே போற்றி!
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி!
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி!
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி!
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி!
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி!
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி!
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி!
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி!
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி!
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி!
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி!
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி!
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி!
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி!
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி!
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி!
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி!
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி!
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி!
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி!
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி!

போற்றி! போற்றி! புயங்கப் பெருமான்
போற்றி! போற்றி! புராண காரண
போற்றி! போற்றி! சயசய போற்றி!

திருச்சிற்றம்பலம்

---

5. திருச்சதகம்

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

(1) மெய்யுணர்தல்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே. 1

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு; குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்; நரகம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின்; இறைவா!
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே! 2

உத்தம னத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவன் என்ன மனநினைவில்
ஒத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவரும்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே! 3

சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
ஆவ! எந் தாய்என் றவிதா இடும்நம் மவரவரே
மூவரென் றேயெம் பிரானொடும் எண்ணிவிண் ணாண்டுமண் மேல்
தேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே! 4

தவமே புரிந்திலன்; தண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக் கன்பருள்ளாஞ்

சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம் பரம்பரனே ! 5

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
இரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னும் அன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னே!நின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. 6

முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாள்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடவப் பாலனிப் பாலெம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே. 7

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது? வந்ததற்பின்
உழிதரு கால்அத்த ! உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே ! 8

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
சிவனெம் பிரானென்னை ஆண்டுகொண் டானென் சிறுமைகண்டும்
அவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன இப்பரிசே
புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. 9

புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யான்என்பொல் லாமணியே !
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்திஅண் ணா! அமுதே !
நகவே தகும்எம் பிரான்என்னை நீசெய்த நாடகமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

(2) அறிவுறுத்தல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன் ;
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே ! இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்எம் முடையானே ! 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் ; இறப்பதனுக் கென்கடவேன் ?
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் ; மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன் ;
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனே!எம் பெருமான்!எம்
மானே!உன் னருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ; ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் ! அருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனத் தமியேன்;மற் றென்னேநான் ஆமாறே ? 13

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் ; அன்புருகேன் ;
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் ; புகழ்ந்துரையேன் ; புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன்;மெழுகேன் கூத்தாடேன் ;
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே ! 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் ; மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. 16

பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. 17

அரியானே யாவர்க்கும் ! அம்பரவா ! அம்பலத்தெம்
பெரியானே ! சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் ; வியந்தலறேன் ; நயந்துருகேன் ;
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேன்நான் சாவேனே. 18

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே !
ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
வானுளான் ; காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. 19

வாழ்கின்றாய் ; வாழாத நெஞ்சமே ! வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும் ;
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(3) சுட்டறுத்தல்

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் ! விடையாய் ! விண்ணோர்
பெருமானே ! எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
உருகாதால்; உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா !
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம் ;
கண்ணிணையும் மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. 21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன்;நின் றாடேன் ; அந்தோ !
அலறிடேன் ; உலறிடேன் ; ஆவி சோரேன் !
முனைவனே ! முறையோநான் ஆன வாறு ?
முடிவறியேன் ; முதலந்தம் ஆயி னானே ! 22

ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்தியா னியாவரினுங் கடைய னாய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டும்
நாதனே ! நானுனக்கோர் அன்ப னென்பேன்
ஆயினேன் ; ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய் ;
அடியார்தா மில்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயனேன் இதுதான்நின் பெருமை யன்றே !
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே ? 23

பேசிற்றும் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே ! என்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றுன் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றிஎம் பெருமானே ! என்று பின்று
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே ! அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே ! எந்தாய் ! அந்தோ !
என்னைநீ யாட்கொண்ட வண்ணந் தானே ? 24

வண்ணந்தான் சேயதன்று ; வெளிதே யன்(று) ; அ
நேகன்ஏகன் அணுவணுவில் இறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தாய் ! உன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்;
எம்பெருமான் ! என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே ? 25

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே ! மலையே ! உன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே ! இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே ! முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே, 27

கேட்டாரும் அறியாதான்; கேடொன் றில்லான்;
கிளையிலான்; கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்;
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே! 28

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான்; அமுத மூறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர;
அச்சன்ஆண் பெண்அலியா காச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே! 29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்;
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன்; மூர்த்தி;
மூதாதை; மாதாளும் பாகத் தெந்தை;
யாவர்கோன்; என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்;
யாமார்க்குங் குடியல்லோம்; யாதும் அஞ்சோம்;
மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(4) ஆத்தும சுத்தி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடு கின்றிலை; கூத் துடை யான்கழற்
கன்பிலை; என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை; பதைப்பதுஞ் செய்கிலை;
பணிகிலை; பாதமலர்

சூடு கின்றிலை ; சூட்டுகின் றதுமிலை
துணையிலி பிணநெஞ்சே !
தேடு கின்றிலை; தெருவுதோ றலறிலை
செய்வதொன் றறியேனே. 31

அறிவி லாத எனைப்புகுந் தாண்டுகொண்
டறிவதை அருளிமேல்
நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப்
பந்தனை அறுப்பானைப்
பிறிவி லாதஇன் னருள்கள்பெற் றிருந்துமா
றுடுதி பிணநெஞ்சே !
கிறியெ லாமிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்;கெடுத்
தாயென்னைக் கெடுமாறே. 32

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையையெம்
மதியிலி மடநெஞ்சே !
தேறு கின்றில மினியுனைச் சிக்கெனச்
சிவனவன் திரள்தோள்மேல்
நீறு நின்றது கண்டனை ; ஆயினும்
நெக்கிலை ; இக்காயம்
கீறு கின்றிலை ; கெடுவதுன் பரிசிது ;
கேட்கவுங் கில்லேனே. 33

கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை
யானடி நாயேனை
விற்றெ லாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன்
விரைமலர்த் திருப்பாதம்
முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ
உண்டன எல்லாமுன்
அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையும்
அளவறுக் கில்லேனே. 34

அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க்
கடியவர்க் கெளியான்; நம்
களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட்
கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும்

உளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்களன்
செய்தது மிலைநெஞ்சே !
பளக றுத்துடை யான்கழல் பணிந்திலை
பரகதி புகுவானே. 35

புகுவ தாவதும், போதர வில்லதும்,
பொன்னகர் புகப்போதற்
குருவ தாவதும், எந்தையெம் பிரானென்னை
யாண்டவன் கழற்கன்பு
நெகுவ தாவதும், நித்தலும் அமுதொடு
தேனொடு பால்கட்டி
மிகுவ தாவதும், இன்றெனின் மற்றிதற்
கென்செய்கேன் வினையேனே ? 36

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை
யானடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப்
பன்றுமற் றதனாலே
முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான்
முட்டிலேன் தலைகீறேன் ;
இனையன் பாவனை இரும்புகல் மனஞ்செவி
இன்னதென் றறியேனே.

ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற்
றின்னதென் றறியாத
தேனை ஆனெயைக் கரும்பினின் தேறலைச்
சிவனையென் சிவலோகக்
கோனை மானன நோக்கிதன் கூறனைக்
குறுகிலேன் ; நெடுங்காலம்
ஊனை யானிருந் தோம்புகின் றேன் ;கெடு
வேன்உயி ரோயாதே.

ஓய்வி லாதன; உவமனில் இறந்தன
ஒண்மலர்த் தாள்தந்து
நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும்
என்னைநன் னெறிகாட்டித்

தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தவென்
தலைவனை நனிகாணேன் ;
தீயில் வீழ்கிலேன் ; திண்வரை உருள்கிலேன் ;
செழுங்கடல் புகுவேனே ! 39

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும்
அதுதனை நினையாதே
மானி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை
மத்திடு தயிராகித்
தேனி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென்
சிவனகர் புகப்போகேன் ;
ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற் பொருட்டினும்
உண்டுடுத் திருந்தேனே. 40

திருச்சிற்றம்பலம்

(5) கைம்மாறு கொடுத்தல்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்; கண்ட தெவ்வமே ;
வருக வென்று பணித்தனை ; வானுளோர்க்
கொருவ னே!கிற்றி லேன்;கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டொர் ஒண்பொருள் என்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டிர் ஆணலி யென்றறி ஒண்கிலை ;
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய் ;
கண்டுங் கண்டிலேன்; என்னகண் மாயமே ! 42

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோம்
கால மேயுனை என்றுகொல் காண்பதே ? 43

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்
றாற்றல் மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன் ;
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கில்லெனை அன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே ! 46

எந்தை யாயெம் பிரான்;மற்று மியாவர்க்கும்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான் ;
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவரும்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. 47

செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன் ;
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே ! 48

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட அன்பரொ டியாவரும் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே. 49

அறிவ னேஅமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை யாண்டது ?
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னோவல்ல னோஅரு ளீசனே ! 50

திருச்சிற்றம்பலம்

(6) அநுபோக சுத்தி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈச னே!என் னெம்மானே எந்தை
 பெருமான் என்பிறவி
நாச னே!நான் யாதுமொன் றல்லாப்
 பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க
 மாட்டேன் கண்டாயே;
தேச னே!அம் பலவனே! செய்வ
 தொன்றும் அறியேனே. 51

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்
 பாத மலர்காணப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற்
 குரியேன்; பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக்
 கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங் கிருப்ப
 தானேன்; போரேறே! 52

போரே றே!நின் பொன்னகர்வாய் நீபோந்
 தருளி யிருள்நீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ டுடன்வந்
 தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக்
 கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ? கொடியேன்
 உயிர்தான் உலவாதே. 53

உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும்
 வெறுத்திங் குனைக்காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி
 யேனைப் பணிகொண்டாய்;

மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன் ;
மணியே ! உனைக்காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்பிலேன் ; என்கொண்
டெழுகேன் ; எம்மானே ? 54

மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா !
வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே ! அமுதே ! கரும்பின் தெளிவே !
சிவனே ! தென்றில்லைக்
கோனே ! உன்றன் திருக்குறிப்புக் கூடு
வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப
தானேன் ; உடையானே ! 55

உடையா னே !நின் றனையுள்கி உள்ளம்
உருகும் பெருங்காதல்
உடையா ருடையாய் ! நின்பாதஞ் சேரக்
கண்டிங் கூர்நாயின்
கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன் கல்லா
மனத்தேன் கசியாதேன்
முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப
தாக முடித்தாயே. 56

முடித்த வாறும் என்றனக்கே தக்க
தே;முன் அடியாரைப்
பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர
னேன்இங் கொருத்திவாய்
துடித்த வாறும் துகிலிறையே சோர்ந்த
வாறும் முகங்குறுவேர்
பொடித்த வாறும் இவையுணர்ந்து கேடென்
றனக்கே சூழ்ந்தேனே. 57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளியை
ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
ஊனை உருக்கும் உடையானை உம்ப
ரானை வம்பனேன்

நானின் னடியேன் நீயென்னை ஆண்டாய்
என்றால் அடியேற்குத்
தானுஞ் சிரித்தே அருளலாந் தன்மை
யாமென் றன்மையே. 58

தன்மை பிறரால் அறியாத தலைவா!
பொல்லா நாயான
புன்மை யேனை ஆண்(டு)ஐயா! புறமே
போக விடுவாயோ?
என்னை நோக்கு வார்யாரே என்நான்
செய்கேன்? எம்பெருமான்!
பொன்னே திகழுந் திருமேனி எந்தாய்!
எங்குப் புகுவேனே? 59

புகுவேன் எனதே நின்பாதம்; போற்றும்
அடியா ருள்நின்று
நகுவேன் பண்டு தோணோக்கி நாண
மில்லா நாயினேன்
நெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண்
டருள அடியேனும்
தகுவ னே? என் றன்மையே! எந்தாய்
அந்தோ! தரியேனே. 60

திருச்சிற்றம்பலம்

(7) காருணியத்திரங்கல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை; சங்கரா போற்றி! வான
விருத்தனே போற்றி! எங்கள் விடலையே போற்றி! ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி! உம்பர் தம்பிரான் போற்றி! தில்லை
நிருத்தனே போற்றி! எங்கள் நின்மலா போற்றி! போற்றி! 61

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன் ;
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை ;
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய் ;
போற்றியோ நமச்சி வாய சய !சய ! போற்றி ! போற்றி ! 62

போற்றி !என் போலும் பொய்யர் தம்மையாட் கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றி!நின் பாதம் போற்றி ! நாதனே போற்றி ! போற்றி !
போற்றி !நின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவன நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே ! 63

கடவுளே போற்றி ! என்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி !
விடவுளே உருக்கி யென்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி !
உடலிது களைந்திட் டொல்லை உம்பர்தந் தருளு போற்றி !
சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி ! போற்றி ! 64

சங்கரா போற்றி ! மற்றோர் சரணிலேன் ; போற்றி ! கோலப்
பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
மங்கையோர் பங்க போற்றி ! மால்விடை யூர்தி போற்றி !
இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன் ; எம்பிரான் ! இழித்திட் டேனே. 65

இழித்தனன் என்னை யானே ; எம்பிரான் போற்றி ! போற்றி !
பழித்திலேன் உன்னை என்னை ; ஆளுடைப் பாதம் போற்றி !
பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை ; போற்றி !
ஒழித்திடிவ் வாழ்வு ; போற்றி ! உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே! 66

எம்பிரான் போற்றி ! வானத் தவரவ ரேறு போற்றி !
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண் ணீற போற்றி !
செம்பிரான் போற்றி ! தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி !
உம்பரா போற்றி ! என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி ! 67

ஒருவனே போற்றி ! ஒப்பி லப்பனே போற்றி ! வானோர்
குருவனே போற்றி ! எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி !
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி !
தருகநின் பாதம் போற்றி ! தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி !
பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை ஆட்கொண் டருளிடும் பெருமை போற்றி!
வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதமீ வள்ளல் போற்றி !
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற் கருளிட வேண்டும் போற்றி ! 69

போற்றி !இப் புவன நீர்தீக் காலொடு வான மானாய்
போற்றி !எவ் வுயிர்க்குந் தோற்ற மாகிநீ தோற்ற மில்லாய் ;
போற்றி !எல் லாவு யிர்க்கும் ஈறாயீ றின்மை யானாய்;
போற்றி! ஐம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. 70

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(8) ஆனந்தத் தழுந்தல்

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை ! என்னை யாண்டு பூண நோக்கினாய்;
புணர்ப்ப தன்றி தென்ற போது நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம்?
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கணே
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே ! 71

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி இன்பமும்
ஏக! நின்க ழலி ணைய லாதி லேன்என் எம்பிரான் ;
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி அஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை யாற தாக ஐயனே ! 72

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றோர் பற்று வஞ்சனேன் ;
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை யேன்என் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. 73

வேண்டும் நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை யாவ வென்ற ருளுநீ
பூண்டுகொண் டடிய னேனும் போற்றி! போற்றி! என்று மென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன ! நின்வ ணங்கவே. 74

வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேத நான்கும் ஓலமிட்
டுணங்கு நின்னை யெய்த லுற்று மற்றொ ருண்மை இன்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்கள் என்ன வந்து நின்ற ருளுதற்
கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க! என்கொ லோநி னைப்பதே? 75

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லும் எல்லை யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவ தில்லை; சொல்ல லாவ கேட்பவே;
அனைத் துலகு மாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா;
எனைத்தெ னைத்த தெப்பு றத்த தெந்தை பாதம் எய்தவே? 76

எய்த லாவ தென்று நின்னை எம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்
குய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை இன்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு; பாவியேற்.
கீத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ணம் இல்லை; ஈசனே! 77

ஈச னே!நீ யல்ல தில்லை இங்கும் அங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை யேன்என் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம லா!ஓர் நின்னலால்
தேச னே!ஓர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. 78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரி லைம்பு லன்களான்
முந்தை யான கால நின்னை யெய்தி டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி ழுந்தி லேன்; என் உள்ளம் வெள்கி விண்டி லேன்;
எந்தை யாய நின்னை இன்னம் எய்த லுற்றி ருப்பனே. 79

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்க ணென்க ணென்ப தென்ன விச்சையே! 80

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(9) ஆனந்த பரவசம்

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

விச்சுக் கேடு பொய்க்காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்;
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்;
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றேன்; ஆரூரெம்
பிச்சைத் தேவா! என்னான் செய்கேன்? பேசாயே. 81

பேசப் பட்டேன்; நின்னடி யாரில் ; திருநீறே
பூசப் பட்டேன் ; பூதல ராலுன் னடியானென்
றேசப் பட்டேன்; இனிப்படு கின்ற தமையாதால்;
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேன்;உன் னடியேனே. 82

அடியேன்அல்லேன் கொல்லோ ?தானெனை யாட்கொண் டிலைகொல்லோ?
அடியா ராணு ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார் ;
செடிசேர் உடல மிதுநீக்க மாட்டேன்; எங்கள் சிவலோகா!
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. 83

காணு மாறு காணேன்;உன்னை அந்நாட் கண்டேனும்
பாணே பேசி என்றன்னைப் படுத்ததென்ன? பரஞ்சோதி !
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே அத்தாசெத்தே போயினேன் ;
ஏணு ணில்லா நாயினேன் என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே? 84

மானேர் நோக்கி யுடையாள்பங்கா! மறையீ றறியா:மறையோனே!
தேனே! அமுதே! சிந்தைக்கரியாய்! சிறியேன் பிழைபொறுக்கும்
கோனே! சிறிதே கொடுமைபறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப்
போனா ரடியார் யானும்பொய்யும் புறமே போந்தோமே. 85

புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்தஅடியார் மற்றொன் றறியாதார்
சிறவே செய்து வழிவந்துசிவனே! நின்தாள் சேர்ந்தாரே. 86

தாரா யுடையாய் அடியேற் குன்தா ளிணையன்பு ;
பேரா வுலகம் புக்காரடியார் ; புறமே போந்தேன்யான் ;
ஊரா மிலேக்கக் குருட்டா மிலேத்தாங் குன்தா ளிணையன்புக்
காரா அடியேன் அயலே மயல்கொண் டழுகேனே. 87

அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே? 88

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி ; அதுவும் அரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் ; பொய்தீர் மெய்யானே ! 89

யானே பொய் ;என் நெஞ்சும் பொய் ;என் அன்பும்பொய் ;
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே! அமுதே! கரும்பின் தெளிவே! தித்திக்கும்
மானே! அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. 90

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(10) ஆனந்தாதீதம்

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே!
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார் ;
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியும்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே!
வந்தெனைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன் ;
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார் ;
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோ?சொலாய் பொருத்த மாவதே? 92

பொருத்த மின்மையேன் ; பொய்ம்மை உண்மையேன் ;
போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் ; வஞ்சம் உண்மையேன் ;
மாண்டி லேன் ;மலர்க் கமல பாதனே!

அரத்த மேனியாய்! அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
இருத்தி னாய்; முறை யோ !என் எம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி இல்லையே? 93

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே ;
ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே !
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய் ;
எல்லை யில்லைநின் கருணை ; எம்பிரான் !
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே! 94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை இன்னிதா யாண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே ! 95

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய் ;
விண்ணு மண்ணக முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் ; வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனைஉன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் ; பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் ; தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமரம் ஆயி னுங்கொலார் ;
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே ! 96

உடைய நாதனே போற்றி! நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னோ?பணி போற்றி ! உம்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி ! யாரினும்

கடைய னுயினேன் ; போற்றி ! என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி ! என்னைநின்
அடிய னுக்கினுய் ; போற்றி ! ஆதியும்
அந்தம் ஆயினுய் போற்றி ! அப்பனே ! 97

அப்ப னேயெனக் கமுத னேயா
னந்த னேயக நெகவள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேயுனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னுயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாளர் எய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே! 98

மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை ;
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை ;
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பெய்க ழற்கண்அன் பாயென் நாவினுற்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. 99

பாட வேண்டும்நான் ; போற்றி ! நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டும்நான் *போற்றி ! அம்பலத்*
தாடும் நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் ; போற்றி! இப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி ! பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும்நான் ; போற்றி ! வீடுதந்
தருளு போற்றி !நின் மெய்யர் மெய்யனே ! 100

திருச்சிற்றம்பலம்

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

[உத்தரகோசமங்கையில் அருளியது]

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே. 1

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச்செவ்வாய்
விள்ளே னெனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்தொழும்பின்
உள்ளேன்; புறமல்லேன்; உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக் காரணமே? 2

காருறு கண்ணியர் ஐம்புல னாற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க! என்னை வளர்ப்பவனே. 3

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கியிப்பால்
மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெண் மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிர்கின்ற நீண்முடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்மன்ன தோற்றச் செழுஞ்சுடரே! 4

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. 5

மறுத்தனன் யானுன் அருளறி யாமையி லென்மணியே!
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்தொகுதி
ஒறுத்தெனை யாண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம் பொய்யினையே. 6

பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட முண்மிடற்று
மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. 7

தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரரு ளென்கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை இருதலையே. 8

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்
கொருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
பொருதலை மூவிலை வேல்வல னேந்திப் பொலிபவனே. 9

பொலிகின்ற நின்றாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாயளி தேர்விளரி
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புர மாறுபட்டே. 10

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே! 11

நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள யானைம் புலன்கள்கொண்டு
விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
கடுந்தகை யேனுண்ணுந் தெண்ணீ ரமுதப் பெருங்கடலே! 12

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
மடலின்மட் டேமணி யேயமு தேயென் மதுவெள்ளமே! 13

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன் னருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்றும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும்அடியார்

உள்ளத் துள் ளாய்மன் னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
கள்ளத் து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. 14

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந் திலேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!.
எளிவந்த எந்தைபி ரான்என்னை யாளுடை என்னப்பனே! 15

என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன் னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்பொருளே! 16

பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார்
வெருளே எனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
இருளே வெளியே இகபர மாகி இருந்தவனே. 17

இருந்தென்னை யாண்டுகொள்; விற்றுக்கொள்; ஒற்றிவை; என்னினல்லால்
விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா
அருந்தின னேமன் னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே. 18

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருட் டீக்கொளுவும்
விடங்கஎன் றன்னை விடுதிகண் டாயென் பிறவியைவே
ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே. 19

கொம்பரில் லாக்கொடி போலல மந்தனன்; கோமளமே!
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பருள் ளாய்; மன் னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
அம்பர மேநில னேயனல் காலொடப் பானவனே. 20

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல னாலலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்அமு தத்தையுமொத்
தூனையு மென்பினை யும்உருக் காநின்ற ஒண்மையனே! 21

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத் தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னே!விட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்
கண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மை ஆண்மைய னேயலிப் பெற்றியனே.

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே!
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேன்; எனக் குள்ளவனே. 23

உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய்! புலனின்கட் போத லொட்டா
மெள்ளன வேமொய்க்கு நெய்க்குடந் தன்னை எறும்பெனவே, 24

எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே! 25

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே! 26

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித்
தழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண் டருளியென்னைக்
கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. 27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கொர் பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணும் மண்ணுமெல்லாம்
கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு ணாகரனே!
துலங்குகின் றேன்அடி யேனுடை யாய்என் தொழுகுலமே. 28

குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைக் குற்றங்கொற் றச்சிலையாம்
விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொன்னின் மின்னுகொன்றை

அலங்கலந் தாமரை மேனியப் பா!ஒப்பி லாதவனே!
மலங்கலங் காற்சுழல் வன்தயி ரிற்பொரு மத்துறவே. 29

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே! 30

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலநெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படஅரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள அடற்கரியே. 31

அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக் கஞ்சி அழிந்தவென்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லால்
தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே! 32

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. 33

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய
மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே! 34

பரம்பர னேநின் பழவடி யாரொடு மென்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவியை வாயரவம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மன மஞ்சிப் பொதும்புறவே. 35

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவம்
ததும்புமந் தாரத்திற் றாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்
டதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத் தடலரைசே! 36

அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னினல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் ணகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா!
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே. 37

அடர்புல னிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொனல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியும்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சே!தொழும் பர்க்கமுதே!
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்றனி நீக்குந் தனித்துணையே! 38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய
மனத்துணை யேயென்றன் வாழ்முத லேயெனக் கெய்ப்பில்வைப்பே!
தினைத்துணை யேனும் பொறேன்துய ராக்கையின் திண்வலையே.

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியொற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னே!கயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வா!மலை யாள்மண வாள! என் வாழ்முதலே. 40

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்பமூழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோ!முறையோ!
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் கா!என் சிவகதியே! 41

கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே! 42

மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேத மெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேயிம் முழுதையுமே. 43

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னு மூரித் தழன்முழுகும்
விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தாள்

தொழுதுசெல் வானத் தொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத்தெம்பிரான்
பழுதுசெய் வேனை விடேல்உடை யாய்உன்னைப் பாடுவனே. 44

பாடிற்றி லேன் ;பணி யேன்;மணி நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன் ;சிவன் எவ்விடத் தானெவர் கண்டனரென்
றோடிற்றி லேன் ;கிடந் துள்ளுரு கேன்நின் றுழைத்தனனே. 45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்மதியன்
பழைதரு மாபர னென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே. 46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலம்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. 47

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யானென்னின் உத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. 48

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ் சூண்பிச்ச னூர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்ச னென்னையு மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே. 49

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேசுடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

[திருவண்ணுமலையில் அருளியது]

வெண்டளையான் வந்த

இயல் தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்; என்னே! என்னே!
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்! 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!
சீசி! இவையுஞ் சிலவோ? விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனூர்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்! 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன்என் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்;
பத்துடையீர்! ஈசன் பழஅடியீர்! பாங்குடையீர்!
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ?
எத்தோநின் அன்புடைமை? எல்லோம் அறியோமோ?
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்! 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் ! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ ?
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ ?
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம்; அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம்; நீயேவந்(து)
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய் ! 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ ! கடைதிறவாய் ;
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே ! சிவனே ! என்(று)
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண் ;
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய் ! 5

மானே !நீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் ; இன்னம் புலர்ந்தின்றோ ?
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய் ;
ஊனே யுருகாய் உனக்கே உறும் ;எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் ! 6

அன்னே ! இவையுஞ் சிலவோ ? பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்;
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்;
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய்; இன்னந் துயிலுதியோ ?

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே? துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்! 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்;
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்;
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ?
வாழி! ஈதென்ன உறக்கமோ? வாய்திறவாய்;
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ?
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்! 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே!
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்;
அன்னவரே எங்கணவ ராவார்; அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்;
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்! 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்;
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே!
பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்;
வேதமுதல்; விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத வுலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்;
கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்!
ஏதவனூர்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்! 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா! வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண்; ஆரழல்போற்
செய்யா! வெண் ணீறாடி! செல்வா! சிறுமருங்குல்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
ஐயா!நீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்;
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்! 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன்;நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன்;இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்! 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினல்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்! 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்! 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள்; சித்தங் களிகூர

நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள்; விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் ! வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்! 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய் ! 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்! 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே!இப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்!

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்(று)
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள் ;
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க ;
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க ;
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க ;
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென்? ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்! 19

போற்றி! அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி! அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றி! எல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி! எல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி! எல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி! மால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி! யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றி! யாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. திருவம்மானை

ஆனந்தக்களிப்பு

[திருவண்ணுமலையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய்! 1

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன்; தென்னன்; பெருந்துறையான்; பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 2

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன்அவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 3

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 5

கேட்டாயோ தோழி! கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்!

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுதல் ஆயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 9

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண்; அம்மானாய்! 11

மைப்பொலியுங் கண்ணி!கேள் ; மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற் கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்(து)
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோர் அறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன்; கூடி முயங்கி மயங்கிநின்(று)
ஊடுவேன் ; செவ்வாய்க் குருகுவேன்; உள்ளுருகித்
தேடுவேன் ; தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன் ;
வாடுவேன் ; பேர்த்தும் மலர்வேன் ; அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 18

முன்னானை மூவர்க்கும் ; முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் ; அம்மானாய் ! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நற் றீபம்வைம்மின்!
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்!
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்!
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்!
வம்மின்கள்; வந்துடன் பாடுமின்கள்;
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே;
குனிமின்; தொழுமின்;எங் கோன்எங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்;
அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்(கு)
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 3

ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY 11 JAN 1950

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்;
காம்பணி மின்கள் கறையுரலே;
'நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக' என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 4

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்;
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர்! முக்கண்அப்பற்(கு)
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே;
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே;
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்பப்
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்(கு)
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்(கு)
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 7

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்!
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின்; நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின்; அம்பலத் தாடினானுக்(கு)
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர் !
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே ! 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர் !
என்னுடை ஆரமு(து) எங்கள்அப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர் !
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே ! 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய்இத ழுந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்!சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே ! 14

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை; நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர் !
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே ! 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ(டு)
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்க ளுவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்(கு)
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்(கு)
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடைக்கியம்

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 1

நானார்?என் உள்ளமார்? ஞானங்களார்? என்னையாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல்? மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 2

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புண்ணெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 3

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 4

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 5

வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 6

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ? கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்;
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 7

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்றாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 8

கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாம்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ! 10

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட

அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் ; கோத்தும்பீ ! 11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 12

நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்மறிவோம் ;
தானென்னை ஆட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்;
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் ; கோத்தும்பீ ! 13

கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் ; கோத்தும்பீ ! 14

நானுமென் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல் !
வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 15

உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம்பி ரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 16

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயா !என் ஆருயிரே ! அம்பலவா ! என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 17

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய்; கோத்தும்பீ ! 18

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே;
உள்ளத் துறுதுயர் ஒன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்(று)
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய்; கோத்தும்பீ ! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடடைவு

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ ! 2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ ! 3

அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 4

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 5

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாடஉள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 6

ஆவா! அரிஅயன்இந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும்பூ தலத்தேவலித் தாண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்றலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 7

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 8

கன்னா ரூரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்!
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 9

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேய் அனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித் தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கனெனைக் கலந்தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல்

மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ!

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 12

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண் ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 13

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தால்
சேலேர்கண் ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 14

உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 15

புத்தன் புரந்தராதி அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 16

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 17

வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்(கு)
ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 18

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ!

குலம்பாடிக் கொக்கிறகும் பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாடோறும்
அலம்பார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ!
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான்; சாழலோ! 1

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தான்ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ!
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாய்ச் சாத்தினன்காண்; சாழலோ! 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ!
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண்; சாழலோ! 3

அயனை அநங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான்; காணேடீ!
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றே வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய்? சாழலோ! 4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடீ!
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண்;சாழலோ!5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடீ!
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண்; சாழலோ! 6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ!
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாம்; சாழலோ! 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேடீ!
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண்; சாழலோ! 8

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ!
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய்! இருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண்; சாழலோ! 9

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ!
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண்; சாழலோ! 10

நங்காய்!இ தென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ!

கங்காளம் ஆமாகேள்; காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண்; சாழலோ! 11

கானார் புலித்தோ லுடைதலையூண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேடீ!
ஆனாலுங் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார்; சாழலோ! 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேடீ!
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்தும்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாம் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ! 13

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ!
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண்; சாழலோ! 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேடீ!
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண்; சாழலோ! 15

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ!
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே; சாழலோ! 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ!
நம்பனையும் ஆமாகேள்: நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண்; சாழலோ! 17

சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ!
நலமுடைய நாரணன்தன் நயனமிடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண்; சாழலோ! 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேடீ!
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண்; சாழலோ! 19

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலாம் நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடீ!
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண்; சாழலோ! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

13. திருப்பூவல்லி

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி என்றலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்;
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 1

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம்அறுத் தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்;என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 4

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ! 5

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ! 6

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 7

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 8

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான்; கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 9

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 10

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்

ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 11

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ! 12

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாடோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 13

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 14

அங்கி அருக்கன் இராவணன்அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 16

முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! 17

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ! 18

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ! 19

மாவார ஏறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ!* 20

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

[தில்லையில் அருளியது]

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு; விளைந்தது பூசல்;
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற!
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற! 1

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற!
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற! 2

தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற!
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற! 3

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற!
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற! 4

* இச் செய்யுள் சில பிரதிகளில் மட்டும் உள்ளது.

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற!
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற! 5

ஆவா! திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தான்என் றுந்தீபற!
சதுர்முகன் தாதைஎன் றுந்தீபற! 6

வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தான்என் றுந்தீபற!
கலங்கிற்று வேள்விஎன் றுந்தீபற! 7

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னே!ஏடி! உந்தீபற!
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற! 8

புரந்தர னார்ஒரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற!
வானவர் கோன்என்றே உந்தீபற! 9

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற! 10

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற!
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற! 11

உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற!
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற! 12

நாமகள் நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகன்நெரித் துந்தீபற!
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற! 13

நான்மறை யோனும் மகத்(து)இய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற!
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற! 14

சூரியனார் தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற!
மயங்கிற்று வேள்விஎன் றுந்தீபற! 15

தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற!
மடிந்தது வேள்விஎன் றுந்தீபற! 16

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீபற!
குமரன்றன் தாதைக்கே உந்தீபற! 17

நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற!
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற! 18

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற!
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற! 19

ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற!
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற!* 20

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருத்தோணோக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய்; திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா!உன் சேவடி கூடும்வண்ணம் தோணோக்கம்! 1

* இப்பாடல் சில பிரதிகளில்மட்டும் இல்லை.

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்;
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர்! தோணோக்கம் ஆடாமோ! 2

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 3

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 4

நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்;
உலகேழெனத் திசை பத்தெனத் தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 5

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ! 6

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்! 7

மானம் அழிந்தோம்; மதிமறந்தோம்; மங்கைநல்லீர்!
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம்! 8

என்னுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்

எண்ணில் இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண்; தோணோக்கம்! 9

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ! 10

காம னுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையும்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 11

பிரமன் அரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 12

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே;
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ! 13

உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ! 14

திருச்சிற்றம்பலம்

---

16. திருப்பொன்னூசல்

அருட்சுத்தி

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து

நாரா யணன்அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்(கு)
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் ! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 1

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்
கூன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் ! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 2

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் ! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 3

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் ! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோனார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் ! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்

தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர்! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 6

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடு மணிமயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும்ஆட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர்! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ. 8

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர்! பொன்னூசல் ஆடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அன்னைப் பத்து

ஆத்தும பூரணம்

[தில்லையில் அருளியது]

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர்; அன்னே! என்னும்;

நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார்; அன்னே! என்னும். 1

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவர்; அன்னே! என்னும்;
உண்ணின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால்; அன்னே! என்னும். 2

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால்; அன்னே! என்னும்;
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால்; அன்னே! என்னும். 3

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா(று); அன்னே! என்னும்;
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும்; இதுஎன்னே! அன்னே! என்னும். 4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால்; அன்னே! என்னும்;
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால்; அன்னே! என்னும். 5

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில்; அன்னே! என்னும்;
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்;
என்ன அதிசயம்! அன்னே! என்னும். 6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர்; அன்னே! என்னும்;
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால்; அன்னே! என்னும். 7

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால்; அன்னே! என்னும்;
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாளம் இருந்தவா(று); அன்னே! என்னும். 8

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால்; அன்னே! என்னும்;
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையும்;இது என்னே! அன்னே! என்னும். 9

கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர்; அன்னே! என்னும்;
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா(று); அன்னே! என்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

18. குயிற்பத்து

ஆத்தும இரக்கம்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கீத மினிய குயிலே! கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதி குணமொன்று மில்லான்; அந்தமி லான்;வரக் கூவாய்! 1

ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே! தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்! 2

நீல வுருவிற் குயிலே! நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க விருந்த நாயக னைவரக் கூவாய்! 3

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லே!இது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்;
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது வாயவொ ருத்தன்;
மான்பழித் தாண்டமென் னோக்கி மணாளனை; நீவரக் கூவாய்! 4

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே! சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை அறுப்பான்;
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னை;வரக் கூவாய்! 5

இன்பந் தருவன்; குயிலே! ஏழுல கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே! கோகழி நாதனைக் கூவாய்! 6

உன்னை உகப்பன்; குயிலே! உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய்! 7

வாவிங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய்! மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவியவர் உன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்;
தாவி வரும்பரிப் பாகன்; தாழ்சடை யோன்;வரக் கூவாய்! 8

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே!
சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்;
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை; நீவரக் கூவாய்! 9

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லே!இது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவ னென்றிங் கென்னையும் ஆட்கொண் டருளும்
செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய்! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

[தில்லையில் அருளியது]

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரார் இளங்கிளியே! எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய்—ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 1

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே! ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய்—காதலவர்க்(கு)
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய்! நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதிஎன்?—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீ!நஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய்—தையலாய்!
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. 4

கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே! கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய்—நெஞ்சத்(து)
இருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை யென்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

இப்பாடே வந்தியம்பு; கூடுபுகல் என்?கிளியே!
ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே?—எப்போதும்
தேன்புரையுஞ்சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண்*ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 6

---

* பாடம்: தெய்வப்பண்

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய்! கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய்— ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயும்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள்! பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய் —அன்பால்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய்! அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென்?—தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். 9

சோலைப் பசுங்கிளியே! தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏறாங் கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முத லாகிய பொருளே!
புலர்ந்தது; பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்;
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்! எமை யுடையாய்!
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணும்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகட லே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ!நற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
யாவரும் அறிவரி யாய்!எமக் கெளியாய்!
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்;
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்;
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்;
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா!
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்!எங்கள் முன்வந்(து)
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா!
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்;
இதுவவன் திருவுரு; இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்!திருப் பெருந்துறை மன்னா!
எதுவெமைப் பணிகொளு மா(று)?அது கேட்போம்;
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர்; யாவர்மற் றறிவார்?
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே!
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்!
ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளே!உன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே!
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்!வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே!
கடலமு தே!கரும் பே!விரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்!உல குக்குயி ரானாய்!
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றேம்அவ மே:இந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்!திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
தானால் அடியேனுன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்அரு ளைப்புரி
யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே! என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே! 1

முன்னின்று ஆண்டாய் எனைமுன்ன மியானும்
அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன்; பிற்பட்
டொழிந்தேன்; பெம்மானே!
என்னின் றருள்இ வரநின்று போந்தி
டென்னு விடில்அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ? பொன்னம்
பலக்கூத் துகந்தானே! 2

உகந்தா னே!அன் புடையடிமைக் குருகா
உள்ளத் துணர்விலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க
வா றன் றென்னாரோ?
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன்; பொன்னம்
பலத்தெம் முழுமுதலே! 3

முழுமுத லே!ஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்
கும்என் றனக்கும்
வழிமுத லே!நின் பழவடி யார்தி
ரள்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லே!அருள் தந்தி ருக்கஇரங்
குங்கொல் லோ? என்(று)
அழுமது வேயன் றிமற்றென் செய்கேன்?
பொன்னம் பலத்தரைசே! 4

அரைசே! பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே!
என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்
றிருந்தே வேசற்றேன்;
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
கொடுத்துன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா
திருந்தால் ஏசாரோ? 5

ஏசா நிற்பர் என்னை உனக் கடியான்
என்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர்; யான்தானும் பேணு
நிற்பேன் நின்னருளே;
தேசா! நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ
லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா! பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்!
இனித்தான் இரங்காயே! 6

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்
    றேமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய்; ஆள்வார்
    இலிமா டாவேனோ?
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று
    நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே!
    வாவென் றருளாயே! 7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
    என்பார் ஆர்? இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே!
    பொன்னம் பலக்கூத்தா!
மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்து
    வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
    போனாற் சிரியாரோ? 8

சிரிப்பார்; களிப்பார்; தேனிப்பார்; திரண்டு
    திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார்; கேட்பார்; மெச்சுவார்; வெவ்வே(று)
    இருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பார்; பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா
    என்பார்; அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ? நம்பி!
    இனித்தான் நல்காயே! 9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
    பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா
    மனத்தால் நினைந்துருகிப்

பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
என்னை உடையானே ! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

22. கோயில் திருப்பதிகம்

அநுபோக இலக்கணம்

[தில்லையில் அருளியது]

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே!
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி!
உள்ளவா காணவந் தருளாய்;
தேறலின் தெளிவே! சிவபெரு மானே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே! என்னுடை அன்பே! 1

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்;
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே! முடிவிலா முதலே!
தென்பெருந் துறையாய்! சிவபெரு மானே!
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே! 2

அரைசனே! அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே! ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருகிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே!

திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே!
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே. 3

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே!
இணங்கிலி! எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே!
எனைப்பிறப் பறுக்குமெம் மருந்தே!
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே! உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே? 4

குறைவிலா நிறைவே! கோதிலா அமுதே!
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே!
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே!
சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
இறைவனே! நீஎன் உடலிடங் கொண்டாய்;
இனியுன்னை என்னிரக் கேனே? 5

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே! இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோ ருருவே! களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை

சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை;
யாருன்னை அறியகிற் பாரே? 7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே!
நீருறு தீயே! நினைவதேல் அரிய
நின்மலா! நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
யாருற வெனக்கிங் காரயல் உள்ளார்?
ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி! 8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே! சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே! நடுவே! அந்தமே! பந்தம்
அறுக்குமா னந்தமா கடலே!
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்;
வந்துநின் இணையடி தந்தே. 9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா! ஆர்கொலோ சதுரர்?
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்;
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்?
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
எந்தையே! ஈசா! உடலிடங் கொண்டாய்;
யானிதற் கிலன்ஓர் கைம் மாறே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

23. செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக் கொணாமை

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதுமலர்க்கழ லிணையடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன்; அந்தோ!
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்;
ஐயனே! அரசே! அருட்பெருங் கடலே!
அத்தனே! அயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே! செய்வகை அறியேன்!
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டி யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன! என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய்; பதையேன்; மனமிக உருகேன்;
பரிகி லேன்;பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்;
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை; புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்;விடைப் பாகா!
சங்கரா! எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னே!அலை நீர்விடம் உண்ட
நித்த னே!அடை யார்புரம் எரித்த
சிலைய னே!எனைச் செத்திடப் பணியாய்;
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 3

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எனைப் பலர் ;
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்?
வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை ;
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது ;
தென்ப ராய்த்துறை யாய்!சிவ லோகா!
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐய னேயென்றுன் அருள்வழி இருப்பேன் ;
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே!
நாத னே!உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்;
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே!
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 5

அருக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்;திரு வருள்வகை அறியேன்;
பொறுக்கி லேன்உடல்; போக்கிடங் காணேன்;
போற்றி! போற்றி!என் போர்விடைப் பாகா!
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்?இது செய்கவென் றருளாய்;
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 6

மாய னே!மறி கடல்விட முண்ட
வான வா!மணி கண்டத்தெம் அமுதே!
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்;
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்;
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ!
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ?
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 7

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
　　புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
　　குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய் ;
யாது செய்வதென் றிருந்தனன்; மருந்தே!
　　அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ?
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
　　திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
　　நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய் ;
காலன் ஆருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்!
　　கங்கை யாய்!அங்கி தங்கிய கையாய்!
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
　　மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்;
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
　　திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே! 9

அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
　　அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன் ;
　　திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே!
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
　　வான வா!மலை மாதொரு பாகா!
களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்;
　　கயிலை மாமலை மேவிய கடலே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. அடைக்கலப்பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கலவைப் பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்க மலத்திர ளனநின் சேவடி சேர்ந்தமைந்த
பழுத்த மனத்தடி யருடன் போயினர்;யான் பாவியேன்;
புழுக்க ணுடைப்புன் குரம்பைப்பொல் லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்கு மனத்தடி யேன்உடை யாய்!உன் அடைக்கலமே. 1

வெறுப்பன வேசெய்யும் என்சிறு மையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவ னே!அராப் பூண்பவ னே!பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவ னே!நின் திருவரு ளாலென் பிறவியைவேர்
அறுப்பவ னே!உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 2

பெரும்பெரு மான்என் பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெரு மான்மல ரோன்நெடு மாலறி யாமல்நின்ற
அரும்பெரு மான்!உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே.

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தில்நின் கழற்புணைகொண்
டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய
அழிகின்ற னன்;உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம்மறந்திங்(கு)
இருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன்; மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
அருள்புரி யாய்;உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 5

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன்; தடமலர்த்தாள்
வாழி!எப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்?
ஆழியப் பா!உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 6

மின்கணி ஞர் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கண னய்ப்புரள் வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணி லேஅமு தூறித்தித் தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கண னே!உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 7

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் கா!நின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன் ;
பாவிடை யாடு குழல்போல் கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆ!கெடு வேன்;உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 8

பிறிவறி யாஅன்பர் நின்னருட் பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற் றார்;உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறி யேன்;நின்னை யேஅறி யேன்;நின்னை யேயறியும்
அறிவறி யேன்;உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 9

வழுங்குகின் றுய்க்குன் அருவார் அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின் றேன்;விக்கி னேன்வினை யேன்என் விதியின்மையால்;
தழுங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய்;
அழுங்குகின் றேன்;உடை யாய்!அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

25. ஆசைப்பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக்
கழற்சே வடியென் னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட
பொல்லா மணியேயோ!

இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென்
றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை
என்பு தோல்போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்க கில்லேன்;
கூவிக்கொள்ளாய்; கோவேயோ!
எப்பா லவர்க்கும் அப்பா லாம்என்
ஆரமு தேயோ!
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 2

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ்
சிறுகுடில் இதுசிதையக்
கூவாய்; கோவே! கூத்தா! காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே!
தேவா! தேவர்க் கரியானே! சிவனே!
சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா! வென்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 3

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக் கூறல்
வீறிலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன்;
சோத்தம்எம்! பெருமானே!
உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி நோக்கி
உன்திரு மலர்ப்பாதம்!
அடைந்துநின் றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 4

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி
அடியே னுடையயாக்கை
புளியம் பழமொத் திருந்தேன்; இருந்தும்
விடையாய்! பொடிஆடீ!

எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட
என்னா ரமுதேயோ!
அளியேன் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 5

எய்த்தேன் நாயேன்; இனியிங் கிருக்க
கில்லேன்; இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய்; வாங்காய்; வானோர் அறியா
மலர்ச்சே வடியானே!
முத்தா உன்றன் முகவொளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா! சால ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 6

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும்
பரனே! பரஞ்சோதி!
வாராய்; வாரா வுலகந் தந்து
வந்தாட் கொள்வானே!
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
பெருமான் எனவேத்த
ஆரா அமுதே! ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 7

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்(டு)
எய்யா தென்றன் தலைமேல் வைத்தெம்
பெருமான்! பெருமான்!என்(று)
ஐயா! என்றன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே! ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 8

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டேன்
கண்ணிணை களிகூரப்

படிதா னில்லாப் பரம்பர னே! உன்
பழவடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 9

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி
வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன்; ஞானச் சுடரே!
நானோர் துணைகாணேன்;
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா!
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

26. அதிசயப்பத்து

முத்தி இலக்கணம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்பு மாடென்று மாணிக்கத் தொளியென்று
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்(து)
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே! 1

நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன்;
நினைப்பவ ரொடுங்கூடேன்;
ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை
என்னடி யானென்று

பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன்
    நிரந்தர மாய்நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
    அதிசயங் கண்டாமே! 2

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
    முக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன்
    எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்
    இளமதி யதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
    அதிசயங் கண்டாமே! 3

பித்த னென்றனை உலகவர் பகர்வதோர்
    காரண மிது;கேளீர்:
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும்
    உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற்
    கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
    அதிசயங் கண்டாமே! 4

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் ;
    பன்மலர் பறித்தேத்தேன் ;
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று
    குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை
    எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
    அதிசயங் கண்டாமே! 5

எண்ணி லேன்திரு நாமஅஞ் செழுத்தும்என்
    ஏழைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு
    நல்வினை நயவாதே

மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணவதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே! 6

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும்
பொழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற்
சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே! 7

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையிற் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத்
தெழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே! 8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே
பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே! 9

இருள்தி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச்
சிறுகுடில் இதுவித்தைப்
பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை
விழப்புகு கின்றேனைத்

தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச்
சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயங் கண்டாமே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

27. புணர்ச்சிப்பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்பு கந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டு கொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்ஆரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 1

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே!
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன்எம் பெருமான் என்றேத்தி
ஊற்று மணற்போல் நெக்குநெக் குள்ளே
உருகி ஓல மிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 2

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதை
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்

வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 3

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர்கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்தசுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின்சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 4

திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும்மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்(டு)
ஆ!ஆ! என்ற நீர்மையெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 5

பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 6

நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனைவிசும்பைத்
தனையொப் பாரை இல்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்தகண்டம்

கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 7

நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும்எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்தும்நவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேனி திகழ
நோக்கிச் சிலிர்சி லிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 8

தாதாய் மூவே ழுல குக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதா மணியே! என்றென் றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார்பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதும்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா! முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னே!எம் பரமா! என்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? 10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. வாழாப்பத்து

முத்தி உபாயம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தஎம் பரனே!
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
ஆரொடு நோகேன்? ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்?
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 1

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே!
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்;
உம்பரும் அறியா ஒருவனே! இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவும்
செம்பெரு மானே! சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
எம்பெரு மானே! என்னையாள் வானே!
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே! 2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
தேடிநீ ஆண்டாய்; சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை;
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி;
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 3

வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே!
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்;
தில்லைவாழ் கூத்தா! சிவபுரத் தரசே!
திருபெருந் துறையுறை சிவனே!
எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணுநாள் ஆதியி றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய்; வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 4

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்க!நீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
திண்ணமே ஆண்டாய்; சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 5

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்க!நீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
செஞ்செவே ஆண்டாய்; சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினல் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 6

பரிதிவாழ் ஒளியாய்! பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 7

பந்தணை விரலாள் பங்க!நீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
செந்தழல் போல்வாய்; சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
அந்தமில் அமுதே! அரும்பெரும் பொருளே!
ஆரமு தே!அடி யேனை
வந்துய ஆண்டாய்; வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 8

பாவநா சா!உன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
தேவர்தந் தேவே! சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே!
மாவுரி யானே! வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 9

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்க!நீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்;
செழுமதி அணிந்தாய்! சிவபுரத் தரசே!
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே!
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ? எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ? சொல்லாய்;
மழவிடை யானே! வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

112

29. அருட்பத்து

மகா மாயாசுத்தி

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே! சுடரே! சூழொளி விளக்கே!
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே! பரனே! பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்!
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே! செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 1

நிருத்தனே! நிமலா! நீற்றனே! நெற்றிக்
கண்ணனே! விண்ணுளோர் பிரானே!
ஒருத்தனே! உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்;
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 2

எங்கள்நா யகனே! என்னுயிர்த் தலைவா!
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே! தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே! திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 3

கமலநான் முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே! எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்!
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 4

துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே!
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 5

துப்பனே! தூயாய்! தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்(து)
ஒப்பனே! உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே!
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 6

மெய்யனே! விகிர்தா! மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே! காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே! செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 7

முத்தனே! முதல்வா! முக்கணா! முனிவா!
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
சித்தனே! செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 8

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே! புனிதா! பொங்குவா ளரவம்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்!
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே! அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே! 9

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறு நினைந்திட்
டென்னுடை எம்பிரான் என்றென்(று)
அருந்தவா! நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்;
போதராய் என்றரு ளாயே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

குருதரிசனம்

[திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது]

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மான்!உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவரும்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 1

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த
பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே!
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்க னேன்உனைச் சார்ந்திலேன்;
சிட்ட னே!சிவ லோக னே!சிறு
நாயி னுங்கடை யாயவெங்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 2

மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலங்கெ டுத்தபெ ருந்துறை
விலங்கி னேன்;வினைக் கேட னேன்இனி
மேல்வி ளைவத றிந்திலேன்;
இலங்கு கின்றநின் சேவ டிகளி
ரண்டும் வைப்பிட மின்றியே
கலங்கி னேன்;கலங் காம லேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 3

பூணொ ணாததொ ரன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாடொறும் போற்றவும்
நாணொ ணாததொர் நாணம் எய்தி
நடுக்க டலுள் அ ழுந்திநான்
பேணொ ணாதபெ ருந்து றைப்பெருந்
தோணி பற்றி யுகைத்தலும்
காணொ ணாத்திருக் கோலம்நீ வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 4

கோல மேனிவ ராக மே!குண
மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே!
சில மேதும் அறிந்தி லாதஎன்
சிந்தை வைத்தசி காமணி!
ஞால மேகரி யாக நானுனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
கால மே!உனை ஓத நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 5

பேத மில்லதொர் கற்ப ளித்த
பெருந்து றைப்பெரு வெள்ளமே!
ஏத மேபல பேச நீயெனை
ஏதி லார்முனம் என்செய்தாய்?
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லாலுனை ஓத நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 6

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
எண்கு ணஞ்செய்த ஈசனே!
மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ
வல்வி னைக்குள் அழுந்தவும்

தியக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின்
தூய்ம லர்க்கழல் தந்தெனைக்
கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே! 7

திருச்சிற்றம்பலம்

---

31. கண்டபத்து

நிருத்த தரிசனம்

[தில்லையில் அருளியது]

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே! 1

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே!

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே! 3

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளனாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே! 4

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் உரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே! 5

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே! 6

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே! 7

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண் டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்
களவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே! 8

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே! 9

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

32. பிரார்த்தனைப்பத்து

சதாமுத்தி

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடி யாரோ டன்று
வாளா களித்திருந்தேன்;
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து
நின்ற திடர்பின்னாள்;
உலர்ந்து போனேன்; உடையானே! உலவா
இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன்; அருள்செய்யாய் ஆர்வங்
கூர அடியேற்கே! 1

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங்
கூர யான்அவமே
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால்
அடியேன் மூக்கின்றேன்;
கடியே னுடைய கடுவினையைக் களைந்துன்
கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய்! அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா
துருக அருளாயே! 2

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா
ரெல்லாம் புக்கழுந்த
இருளா ராக்கை இதுபொறுத்தே எய்த்தேன்
கண்டாய்; எம்மானே!
மருளார் மனத்தோ ருன்மத்தன் வருமால்
என்றிங் கெனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை உடையாய்!
பெறநான் வேண்டுமே! 3

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியார் உள்ளே
விரும்பி எனைஅருளால்
ஆண்டாய்; அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே!
அருமா மணிமுத்தே!
தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்! தொண்ட
னேற்கும் உண்டாங்கொல்?
வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது மிக்க
அன்பே மேவுதலே. 4

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி
யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா!
உன்றன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ? பரமா
னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்(து)
ஆவி யாக்கை யானென்னதென் றியாதும்
இன்றி அறுதலே. 5

அறவே பெற்றார் நின்அன்பர் அந்த
மின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு
கின்றேன்; உடையானே!
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா
ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா
இன்ப மாகடலே! 6

கடலே அனைய ஆனந்தம் கண்டார்
எல்லாங் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்தல்
அழகோ அடிநாயேன்?
உடையாய்! நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா
தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் சோதி!
இனித்தான் துணியாயே! 7

துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந்
தொண்ட ரிடைப்புகுந்து
திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே!
நின்று தேய்கின்றேன்;
அணியார் அடியார் உனக்குள்ள அன்புந்
தாராய்; அருளளியத்
தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற்
பாதம் தாராயே! 8

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய்
என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார்
போல அயர்வேனோ?
சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி
ஆண்ட சிவலோகா!
பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க
வேண்டும் பெருமானே! 9

மானேர் பங்கா! வந்திப்பார் மதுரக்
கனியே! மனநெகா
நானேர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பி!
இத்தால் வாழ்ந்தாயே?
ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே யுருகிப்
பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே! அருளுங் காலந்தான் கொடியேற்
கென்றோ கூடுவதே? 10

கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார்
சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல்
மரம்போல் நிற்பேனோ?

ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள்
ளுருகிப் பெருகிநெக்
காடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே
யாக அருள்கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

33. குழைத்தபத்து

ஆத்தும நிவேதனம்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய்;
உடையாய்! கொடுவினையேன்
உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான்? உமையாள்
கணவா எனையாள்வாய்;
பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ? பிறைசேர்
சடையாய்! முறையோவென்(று)
அழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா
னேயுன் அடியேற்கே? 1

அடியேன் அல்லல் எல்லாம் முன்அகல
ஆண்டாய் என்றிருந்தேன்;
கொடியே ரிடையாள் கூறு!எங் கோவே!
ஆ! ஆ! என்றருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக்(கு)?
எங்கள் சிவலோகா!
உடையாய்! கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தால்
ஒன்றும் போதுமே? 2

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக்
கொண்ட நின்கருணை
இன்றே யின்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை
பங்கா ! எங்கோவே !
குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா
மென்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே ! 3

மானேர் நோக்கி மணவாளா ! மன்னே !
நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகஎன் றனைநூக்கி உழலப்
பண்ணு வித்திட்டாய் ;
ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து
நீயே அருள்செய்து
கோனே ! கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென்
றுன்னைக் கூறுவதே ? 4

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங்
கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை
நன்மை முழுதும்நீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை
உன்னை விரித்துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் ? சிவலோகா ! திகைத்தால்
தேற்ற வேண்டாவோ ? 5

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ ! வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ !
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ ! வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய் ;
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே ? 6

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய்! என்னைஆட் கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ?
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ? எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே!
நன்றே செய்வாய்; பிழைசெய்வாய்; நானோ
இதற்கு நாயகமே? 7

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து
நீயே ஆட்கொண்டாய்;
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட்
டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான்? என்ன
தோவிங் கதிகாரம்?
காயத் திடுவாய்; உன்னுடைய கழற்கீழ்
வைப்பாய்; கண்ணுதலே! 8

கண்ணார் நுதலோய்! கழலிணைகள் கண்டேன்
கண்கள் களிகூர
எண்ணா திரவும் பகலும்நான் அவையே
எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன்
கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா! எண்ணக் கடவேனோ? அடிமை
சால அழகுடைத்தே! 9

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று
கின்றேன்; உடையானே!
திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்;

புகழே பெரிய பதம்எனக்குப்புராண !
நீதந் தருளாதே
குழகா! கோல மறையோனே! கோனே!
என்னைக் குழைத்தாயே ! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

34. உயிருண்ணிப்பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா !
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்!
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன்இனி யானே ? 1

நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்
கூனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்;
வானோர்களும் அறியாததோர் வளமீந்தனன் எனக்கே. 2

எனைநானென்ப தறியேன்;பகல் இரவாவதும் அறியேன்;
மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன்னெனைச் செய்தபடி(று) அறியேன்பரஞ் சுடரே ! 3

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்?விய னுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டானென தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத்திடை யானே 4

பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி யடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்;

தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே! 5

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மல மறுத்தென்
உடலும்மென துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான்செய்த படிறே! 6

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நாளும்
தீண்டேன்;சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
பூண்டேன்;புறம் போகேன்;இனிப் புறம்போகலொட் டேனே! 7

கோற்றேனெனக் கென்கோ?குரை கடல்வாயமு தென்கோ?
ஆற்றேன்;எங்கள் அரனே!அரு மருந்தே!என தரசே!
சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனே!உனை யானே. 8

எச்சம்மறி வேன்நான்;எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்;
அச்சோ! எங்கள் அரனே!அரு மருந்தே!என தமுதே!
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்மென நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே! 9

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய வுடலைச்சுமந் தடவிமரம் ஆனேன்;
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறையுறைவாய்!
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காயென லாமே? 10

திருச்சிற்றம்பலம்

35. அச்சப்பத்து

ஆனந்தம் உறுதல்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்;பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்;
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி

மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே! 1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்; வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்;
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான் தம்பி ரானாம்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 2

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்; வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்;
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத் தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன்; அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்;
வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்கு
அளியிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 4

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்; பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்;
துணிநிலா அணியி னான்தன் தொழும்பரோ டழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ(று)
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 5

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன்; வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்;
தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதங் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைகள் ஏத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 6

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன்; சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்;
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்; தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்;
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம!நாம் அஞ்சு மாறே! 8

மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன்; மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்;
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான் எம்பி ரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டா
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்ம! நாம் அஞ்சு மாறே! 9

கோணிலா வாளி அஞ்சேன்; கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்;
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்ம! நாம் அஞ்சு மாறே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்றுமி லாதவ ரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. 1

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சாந்தவர் : சாற்றிச்சொன்னோம்:
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர் !
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. 2

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர்;
பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்!
ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை உள்ளங்கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று பேணுமினே. 3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின்; தென்னன் நன்னாட்(டு)
இறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்எக் காலத்துள்ளும்;
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே. 4

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின்; கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்;வந்து முந்துமினே. 5

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லன்அல்லன்;
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல்; விரும்புமின்தாள் ;
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. 6

மாய வனப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் ; புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேயருளும் ;
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே. 7

அழிவின்றி நின்றதொர் ஆனந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் **கடிய வினையகற்றிப்**
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று முந்துமினே. 8

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம்அறி யார்மறந்தே. 9

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயிர் உண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே;
தேற்றமி லாதவர்! சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

37. பிடித்தபத்து

முத்திக்கலப்புரைத்தல்

[திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது]

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ! ஒழிவற நிறைந்த
    யோகமே ! ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
    வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே !
செம்பொருட் டுணிவே ! சீருடைக் கழலே !
    செல்வமே ! சிவபெரு மானே !
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் ;
    எங்கெழுந் தருளுவ தினியே ? 1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே !
    வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே !
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
    முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை ஆண்ட
    கடவுளே ! கருணைமா கடலே !
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் ;
    எங்கெழுந் தருளுவ தினியே ? 2

அம்மையே! அப்பா ! ஒப்பிலா மணியே!
    அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே!
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
    புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
    செல்வமே! சிவபெரு மானே!
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் ;
    எங்கெழுந் தருளுவ தினியே ? 3

அருளுடைச் சுடரே! அளிந்ததோர் கனியே!
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே!
பொருளுடைக் கலையே! புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே! யோகத்தின் பொலிவே!
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே! அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே!
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே!
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி!
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா! பெரியஎம் பொருளே!
திறவிலே கண்ட காட்சியே! அடியேன்
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள்! தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே!
தேசுடை விளக்கே! செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி!
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
ஈசனே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 7

அத்தனே! அண்ட ரண்டமாய் நின்ற
ஆதியே! யாதுமீ றில்லாச்
சித்தனே! பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
பித்தனே! எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 8

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே! சிவபெரு மானே!
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே! மாசிலா மணியே!
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ!
இன்பமே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே? 10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. திருவேசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினையுன் கழலிணைகள்;
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே! நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே! 1

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்கா!நின் ஆளானார்க்
குண்ணார்ந்த ஆரமுதே! உடையானே! அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன் கழல்கண்டே! 2

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்(கு) ஆ!ஆ! என்(று)
ஓதமலி நஞ்சுண்ட உடையானே! அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம் பரம்பரனே! 3

பச்சைத்தால் அரவாட்டீ! படர்சடையாய்! பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே! அடியேனை உய்யக்கொண்(டு)
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோ!என்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம்நினைந்தே! 4

கற்றறியேன் கலைஞானம்; கசிந்துருகேன்; ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம்; வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிருமாந் திருந்தேன்;எம் பெருமானே! அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே! 5

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன்; நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன்;எம் பெருமானே! உடையானே! அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே! 6

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அறியவொண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம் பெருமானே! 7

மூத்தானே! மூவாத முதலானே! முடிவில்லா
ஒத்தானே! பொருளானே! உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே! புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம் பெருமானே! 8

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமான் என்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா(று)
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே! 9

நானேயோ தவஞ்செய்தேன்? சிவாயநம எனப்பெற்றேன்;
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

39. திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

[திருவாரூரில் அருளியது]

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே!
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறா!வெண் ணீறாடீ!
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே! அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே! 1

சடையானே! தழலாடீ! தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே! பரஞ்சோதீ! பசுபதீ! மழவெள்ளை
விடையானே! விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே! உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே! 2

உற்றாரை யான்வேண்டேன்; ஊர்வேண்டேன்; பேர்வேண்டேன்;
கற்றாரை யான்வேண்டேன்; கற்பனவும் இனியமையும்;
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா!உன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே! 3

திருச்சிற்றம்பலம்

---

40. குலாப்பத்து

அநுபவம் இடையீடுபடாமை

[தில்லையில் அருளியது]

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென் றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளும் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண் டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன்; பிறவேன்; எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே 2

என்புள் ளுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 3

குறியும் நெறியும் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 4

பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாம்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 5

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 6

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 7

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையாற்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 8

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 9

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்(கு)
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அற்புதப்பத்து

அநுபவம் ஆற்ருமை

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மையல் ஆய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும்
    ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
    தலைதடு மாருமே
பொய்யெலாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்
    பொன்னடி யிணைகாட்டி
மெய்ய ஞய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர்
    அற்புதம் விளம்பேனே! 1

எய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர்
    இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடும்
    தலைதடு மாருகிப்
போந்தி யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
    பொற்கழ லிணைகாட்டி
வேந்த ஞய்வெளி யேயென்முன் நின்றதோர்
    அற்புதம் விளம்பேனே! 2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
    நானென தெனும்மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக்
    கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய
    அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்த டித்துவக் காரமுன் தீற்றிய
    அற்புதம் அறியேனே! 3

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பினை நினையாது
பொய்களே புகன்றுபோய்க்
கருங்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத்
திருவொடும் அகலாதே
அருந்து ணைவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே! 4

மாடும் சுற்றமும் மற்றுள போகமும்
மங்கையர் தம்மோடும்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
குலாவியே திரிவேனை
வீடு தந்தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட
மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர்
அற்புதம் அறியேனே! 5

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பினை நினையாது
மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான்
பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
கோமளத் தொடுங்கூடி
அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே! 6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
இயல்பொடஞ் செழுத்தோதித்
தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
தடமுலை யார்தங்கள்
மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
மலரடி யிணைகாட்டி
அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே! 7

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின
இருவினை அறுத்தென்னை
ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன்
உணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன்
பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய
அற்புதம் அறியேனே! 8

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான்
புழுத்தலை நாய்போல
இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங்
கிணங்கியே திரிவேனை
இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன்
விரைமலர்க் கழல்காட்டி
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே! 9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
செறிகுழ லார்செய்யும்
கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன்
இணைமலர்க் கழல்காட்டி
அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

42. சென்னிப்பத்து

சிவவிளைவு

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ
ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொ ணா முதலாய
ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ
ணாமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னிச் சுடருமே! 1

அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு தாய
ஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோகநாயகன் தென்பெ
ருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கையாளையோர் பாகம்
வைத்த அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே! 2

நங்கை மீர்! எனை நோக்குமின்; நங்கள் நாதன்
நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெருந்துறை மேய
சேவகன் நாயகன்
மங்கை மார்கையில் வளையுங்கொண்டெம் உயிருங்
கொண்டெம் பணிகொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னிப் பொலியுமே! 3

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில்
வந்துபார்ப் பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை
மூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்த னாகிவந் தில்புகுந் தெமை ஆளுங்
கொண்டெம் பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே! 4

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்தி
டாவகை நல்கினான்;
வேய தோளுமை பங்கன்எங்கள் திருப்பெ
ருந்துறை மேவினான்;
காயத் துள்ளமு தூறஊறநீ கண்டு
கொள்ளென்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே! 5

சித்த மேபுகுந் தெம்மையாட்கொண்டு தீவி
னைகெடுத் துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணே பன்மலர்
கொய்து சேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்பு
றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே! 6

பிறவி யென்னுமிக் கடலைநீந்தத்தன் பேர
ருள்தந் தருளினான்
அறவை யென்றடி யார்கள் தங்கள் அருட்கு
ழாம்புக விட்டுநல்
உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான்றன்
உண்மைப் பெருக்கமாம்
திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே! 7

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்த
னையொழி வித்திடும்
எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன்எம்பிரான் என்னு
டையப்பன் என்றென்று
தொழுத கையின ராகித்தூய்மலர்க் கண்கள்
நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே! 8

வம்ப னாய்த்திரி வேனைவாவென்று வல்வி
னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த
னாய்நின்ற எம்பிரான்
அன்ப ரானவர்க் கருளிமெய்யடி யார்கட்
கின்பந் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே! 9

முத்த னைமுதற் சோதியைமுக்கண் அப்ப
னைமுதல் வித்தினைச்
சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு நாமம்
பாடித் திரிதரும்
பத்தர் காள்!இங்கே வம்மின்நீர்;உங்கள் பாசந்
தீரப் பணிமினோ;
சித்த மார்தருஞ் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுதல்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன்
மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கருணையடியார் குலாவு
நீதிகுண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்திழிந்
தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த அருளறி
வாரெம் பிரானாவாரே. 1

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க
அவர்க்கருள் செய்தஈசன்
ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து நன்னெறி
காட்டி நலந்திகழும்
கோல மணியணி மாடநீடு குலாவும்
இடைவை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கருணையளிக்கும் திறமறி
வாரெம் பிரானாவாரே. 2

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக்
கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு
விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம் பேரரு
ளாளன்பெண் பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி
வாரெம் பிரானாவாரே. 3

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை
வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை
செய்தடி யோங்கள்உய்ய
ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி ஐயன்
பெருந்துறை ஆதியந்நாள்
ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட இயல்பறி
வார்எம் பிரானாவாரே. 4

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு
ணைக்கட லாய்அடியார்
பந்தனை விண்டற நல்கும் எங்கள் பரமன்
பெருந்துறை ஆதியந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் றோங்கு
மதிலிலங் கைஅதனில்
பந்தணை மெல்விர லாட்கருளும் பரிசறி
வார்எம் பிரானாவாரே. 5

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி வேடுவ
னாய்க்கடி நாய்கள்சூழ
ஏவற் செயல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெரு
மான்தான் இயங்குகாட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கிஈசன் எந்தை
பெருந்துறை ஆதிஅன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி
வார்எம் பிரானாவாரே. 6

நாத முடையதோர் நற்கமலப் போதினில்
நண்ணிய நன்னுதலார்
ஓதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த ஒளிவளர்
சோதியெம் ஈசன்;மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்:
மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை அறியவல்
லார்எம் பிரானாவாரே. 7

பூவலர் கொன்றையம் மாலேமார்பன் போருகிர்
வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன் வண்பொழில்
சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன் இருங்கடல்
வாணற்குத் தீயிற்றேன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறி
வார்எம் பிரானுவாரே. 8

தூவெள்ளே நீறணி எம்பெருமான் சோதி
மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன்
பெருந்துறை ஆளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல்
காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னே ஆண்டருளும் கிடப்பறி
வார்எம் பிரானுவாரே. 9

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க்
கமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர இகபரம்
ஆயதோர் இன்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்திேனுடும் சதுரன்
பெருந்துறை ஆளியன்று
மங்கையர் மல்கு மதுரைசேர்ந்த வகையறி
வார்எம் பிரானுவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

44. எண்ணப்பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை

[தில்லையில் அருளியது]

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்;
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்;
சீருரு வாய சிவபெரு மானே!
செங்கமல மலர்போல*
ஆருரு வாயஎன் ஆரமு தேயுன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே. 1

உரியேன் அல்லேன் உனக்க டிமை;
உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழு தும்
தரியேன் நாயேன்; இன்ன தென்(று)
அறியேன்; சங்கரா! கருணையினல்
பெரியேன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுன்
பெய்க ழல்அடி காட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ? எங்கள் பெருமானே! 2

என்பே உருக நின்னருள் அளித்துன்
இணைமலர் அடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையு ருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா!
நின்னருள் நாணுமே. 3

---

* 'போல்' என்றும் பாடம்

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாய்;எம் பெருமானே !
முத்தனை யானே ; மணியனை யானே !
முதல்வனே ! முறையோ என்(று)
எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
இனிப்பிரிந் தாற்றேனே. 4

காணும தொழிந்தேன் நின்றிருப் பாதம் ;
கண்டு கண்களி கூரப்
பேணும தொழிந்தேன் ; பிதற்றும தொழிந்தேன் ;
பின்னை எம்பெரு மானே !
தாணுவே ! அழிந்தேன் ; நின்நினைந் துருகும்
தன்மைஎன் புன்மை களால்
காணும தொழிந்தேன் ; நீயினி வரினும்
காண வும்நா ணுவனே. 5

பாற்றிரு நீற்றெம் பர மனைப்
பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்கும்
சோதியை; நீதி யிலேன்
போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப்
புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
ஆற்றுவ னாக உடையவ னே!எனை
ஆவஎன் றரு ளாயே ! 6

திருச்சிற்றம்பலம்

—

45. யாத்திரைப்பத்து

அநுபவாதீதம் உரைத்தல்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப்
பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும்
வெள்ளக் கருணையினால்
ஆ! ஆ! என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்
டீர்வந் தொருப்படுமின்;
போவோம்; காலம் வந்ததுகாண்; பொய்விட்
டுடையான் கழல்புகவே. 1

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்; புயங்கப்
பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின்; மிக்கவெல்லாம் வேண்டா;
போக விடுமின்கள்;
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே
அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா
திருப்பார் தாந்தாமே. 2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே
தமக்கு விதிவகையும்;
யாமார்? எமதார்? பாசமார்? என்ன
மாயம்? இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்றன்
குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன்
ஆள்வான் பொன்னடிக்கே. 3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல
    விடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண்
    டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ
    கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார்
    கழற்கே புகவிடுமே. 4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் ; மிகவோர்
    காலம் இனியில்லை ;
உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போ
    வதற்கே ஒருப்படுமின் ;
அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார்
    கதவ தடையாமே ;
புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன்
    ஆள்வான் புகழ்களையே. 5

புகழ்மின் ; தொழுமின் ; பூப்புனைமின் ; புயங்கன்
    தாளே புந்திவைத்திட்(டு)
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர்
    இடையூ றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று
    சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம்
    உருகி நிற்போமே. 6

நிற்பார் நிற்க ; நில் லாவுலகில் நில்லோம்
    இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன்
    ஆள்வான் பொன்னடிக்கே ;
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும்
    பரிசே ஒருப்படுமின் ;
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால் பெறுதற்
    கரியன் பெருமானே. 7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா
திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா!
அழுங்கி அரற்றுதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த
போதே சிவபுரத்துத்
திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள்
சென்று சேர்வோமே. 8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த
வைத்துச் சிந்திமின்;
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன்
புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங்
கூர அழுந்துவீர்!
போரப் புரிமின்; சிவன்கழற்கே பொய்யிற்
கிடந்து புரளாதே. 9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே
வந்தா ளாகாதீர்
மருள்வீர்; பின்னை மதிப்பாரார்? மதியுட்
கலங்கி மயங்குவீர்;
தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின்; சிவலோ
கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே? அந்தோ!
அந்தோ! அந்தோவே! 10

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருப்படையெழுச்சி

பிரபஞ்சப்போர்

[தில்லையில் அருளியது]

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானவாள் ஏந்துமையர் நாதப் பறையறைமின்;
மானமா ஏறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமின்;
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்;
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. 1

தொண்டர்காள்! தூசிசெல்லீர்; பத்தர்காள்! சூழப்போகீர்;
ஒண்டிறல் யோகிகளே! பேரணி உந்தீர்கள்;
திண்டிறல் சித்தர்களே! கடைக்கூழை செல்மின்கள்;
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

---

47. திருவெண்பா

அணைந்தோர்தன்மை

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா(து) என்செய்கேன்?- செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. 1

ஆர்க்கோ! அரற்றுகோ! ஆடுகோ! பாடுகோ!
பார்க்கோ! பரம்பரனே என்செய்கேன்?—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து? 2

செய்த பிழையறியேன்; சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன் — வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். 3

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்; — தென்னன்;
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்;
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. 4

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலுமால் கொள்ளும் — இறையோன்;
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான்; பிரியா
திருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று. 5

பித்தென்னை ஏற்றும்; பிறப்பறுக்கும்; பேச்சரிதாம்;
மத்தமே ஆக்கும்வந் தென்மனத்தை; — அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. 6

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே — சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 7

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை - யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்!
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. 8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான் - மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 9

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே! எல்லாம் - தருங்காண்

பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 10

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் — அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

48. பண்டாயநான்மறை

அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

[திருப்பெருந்துறையில் அருளியது]

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா; மாலயனும்
கண்டாரும் இல்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே!
உண்டாமோ கைம்மா றுரை? 1

உள்ள மலமூன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள்; வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு 2

காட்டகத்து வேடன், கடலில் வலைவாணன்,
நாட்டிற் பரிப்பாகன், நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான், அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே! வாழ்த்து. 3

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் - சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். 4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். 5

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே! பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. 6

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

---

49. திருப்படையாட்சி

சிவோபாதி ஒழிதல்

[தில்லையில் அருளியது]

பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே?
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே?
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே?
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே?
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே?
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே?
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே?
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே! 1

ஒன்றிரெ டொன்றுமோ ரைந்திரெ டைந்தும் உயிர்ப்பறும் ஆகாதே?
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன ஆகாதே?
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது ஆகாதே?
காரண மாகும் அநாதி குணங்கள் கருத்துறும் ஆகாதே?
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே?
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுதும் ஆகாதே?
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே?
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே! 2

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடும் ஆகாதே?
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே?
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படும் ஆகாதே?
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே?
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடும் ஆகாதே?
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே?
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துயர் ஏகுவ தாகாதே?
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படும் ஆயிடிலே! 3

என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறும் ஆகாதே?
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுதும் ஆகாதே?
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே?
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே?
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே?
மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே?
இன்னியல் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவ தாகாதே?
என்னையு டைப்பெரு மான்அரு ளீசன் எழுந்தரு ளப்பெறிலே! 4

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறும் ஆகாதே?
வானவ ரும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே?
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறும் ஆகாதே?
காதல்செ யும்மடி யார்மனம் இன்று களித்திடும் ஆகாதே?
பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறும் ஆகாதே?
பேரறி யாத அனேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே?
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே?
என்னையு டைப்பெரு மான்அரு ளீசன் எழுந்தரு ளப்பெறிலே!

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடும் ஆகாதே?
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடும் ஆகாதே?
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து வெளிப்படும் ஆகாதே?
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடும் ஆகாதே?
தன்னடி யாரடி என்றலை மீது தழைப்பன ஆகாதே?
தானடி யோமுட னேயுய வந்து தலைப்படும் ஆகாதே?
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடும் ஆகாதே?
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசனென் அத்தன் எழுந்தரு ளப்பெறிலே! 6

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரும் ஆகாதே?
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழும் ஆகாதே?
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபரம் ஆகாதே?
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழும் ஆகாதே?
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடும் ஆகாதே?
விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்பொருள் இப்பொருள் ஆகாதே?
எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடும் ஆகாதே?
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே! 7

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே?
சாதிவி டாத குணங்கள்நம் மோடு சலித்திடும் ஆகாதே?
அங்கிது நன்றிது நன்றெனும் மாயை அடங்கிடும் ஆகாதே?
ஆசையெ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும் அத்தனை ஆகாதே?
செங்கயல் ஒண்கண்ம டந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே?
சீரடி யார்கள் சிவானுப வங்கள் தெரிந்திடும் ஆகாதே?
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே?
ஈறறி யாமறை யோன்எனை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே! 8

திருச்சிற்றம்பலம்

50. ஆனந்தமாலை

சிவானுபவவிருப்பம்

[தில்லையில் அருளியது]

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்கள் அடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

என்னால் அறியாப் பதந்தந்தாய்; யான தறியா தேகெட்டேன்;
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை; உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடியரொடுங்கூடா
தென்னா யகமே! பிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. 2

சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே?

கெடுவேன்; கெடுமா கெடுகின்றேன்; கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய்;
படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே?
கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே!
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ எங்கள் நாயகமே? 4

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ! நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
தாயே என்றுன் தாளடைந்தேன்; தயாநீ என்பால் இல்லையே?
நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய்; நான்தான் வேண்டாவோ? 5

கோவே யருள வேண்டாவோ? கொடியேன்கெட வே அமையுமே
ஆ! ஆ! என்று விடில்என்னை அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்?
சாவார் எல்லாம் என்னளவோ? தக்க வாறன் றென்னாரோ?
தேவே! தில்லை நடமாடீ! திகைத்தேன்; இனித்தான் தேற்றாயே! 6

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையாய் !
அரிய பொருளே ! அவிநாசி அப்பா ! பாண்டி வெள்ளமே !
தெரிய வரிய பரஞ்சோதீ ! செய்வ தொன்றும் அறியேனே ! 7

திருச்சிற்றம்பலம்

---

51. அச்சோப்பதிகம்

அநுபவவழி அறியாமை

[தில்லையில் அருளியது]

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்(கு)
அறியும்வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவார் ? அச்சோவே ! 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூநெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்;
உய்ஞ்சேன்நான்; உடையானே! அடியேனை வருகஎன்(று)
அஞ்சேல்என் றருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்(து)
அந்தம்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்(டு) ஓங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 7

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதிஎனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் 51-க்குப் பாடல் தொகை-658

உ

சிவ சிவ

திருவாசக மிகைப்பாடல்கள்*

திருத்தோணோக்கம்

பிணக்கற்று அவாவற்றுப் பேதைமையும் பிணியுமற்று
உணக்கிப் பசையறுத் தானுயிர் ஒன்றிநின்ற
குணக்குன்று வந்தென்னை ஆண்டலுமே என்னுடைய
கணக்கற் றவாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ! 15

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

விடையனே விடமுண்டு வேதம் விளைந்த
விண்ணவர் வேந்தனே!
இடையிலே உனக்கன்பு செய்து பெருந்துறைக்
கன்று இருந்திலேன்;
சடையனே! சைவ நாதனே! உனைச்சாருந்
தொண்டரைச் சார்கிலாக்
கடைய னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே! 8

நரியெலாம் தெரியா வணம்இந்த
நாடெலாம் அறியும்படி
பரிகளாகப் படைத்துநீ பரிவாக
வந்துமெய்க் காட்டிடும்
புரிகொள் நூலணி மார்பனே! புலியூர்
இலங்கிய புண்ணியா!
கரிய மாலயன் தேடநீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே! 9

---

*இப்பாடல்கள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் திருவாசகப் பதிப்பிலும், மர்ரே அண்டு கம்பெனியார் திருவாசகப் பதிப்பிலும் உள்ளன.

அச்சோப்பதிகம்

செத்திடமும் பிறந்திடமும் இனிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையும் அறியாதார் அறியுமறி(வு) எவ்வறிவோ?
ஒத்தநில மொத்தபொருள் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 10

படியதனிற் கிடந்திந்தப் பசுபாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடிமையிலே திரிந்தடியேன் கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனும் நான்முகனும் நீர்கான்றுங் காண்வொண்ணா
அடிகளெனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 11

பாதியெனும் இரவுறங்கிப் பகலெமக்கே இரைதேடி
வேதனையில் அகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேனைச்
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய எனையாண்ட
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார்? அச்சோவே! 12

---

*அன்னையும் ஆயமும் கேண்மின் களோஎனது
ஆருயிர் ஆயசிவ பெருமான்
என்னது யான்என் னும்இவ் விரண்டும்
என்னுளனாய் இருந்தே கவர்ந்தான்;
முன்னை உறவும் பிறவும் காணேன்;
மூவுலகும் பரந்தெங்கும் தானாய்
இன்ன தளவென் றியம்ப ஒண்ணா
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே! 1

*வானும் நிலனும் அடையக் கேண்மோ
வள்ளல்பெருந் துறைமேய பெம்மான்
தானும்தன் தையலும் ஆகி என்றன்
சதுரை யழித்துமால் தந்தபோதே

---

*இவ்விரண்டு பாடல்களும் சிவப்பிரகாச பெருந்திரட்டில் திருவாசகப்பாடல் என்று உள்ளன. இவ்விரண்டும் எப்பதிகத்தில் அமைந்தவை என்று புலப்படவில்லை.

ஊனும் உயிரும் உணர்வும் ஒன்றாய்
உரோமமெல்லாம் சிலிப்பித்த தென்னே!
யானும் எனைஅறி யாத வண்ணம்
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே! 2

திருவாசகப் பதிக வரிசை

வெண்பா அந்தாதி

திருவகவல் நான்கின் திறங்கேளாய்; நெஞ்சே!
அருவமாய் எங்கும் அமர்ந்தோன்—ஒருவன்
சிவபுரா ணங்கீர்த் தி சிரண்டம் போற்றி
அவைபிரான் என்றெண் ணி யாய். 1

எண்ணுஞ் சதகந் திருநீத்தல் விண்ணப்பம்
அண்ணலார் எம்பாவை அம்மானை - சுண்ணமொடு
கோத்தும்பி தெள்ளேணம் கொண்டாடுஞ் சாழலுடன்
ஏத்தும்பூ வல்லியென் றேத்து. 2

ஏத்தரிய உந்தி எழிலாருந் தோணோக்கம்
பாத்தாடும் பொன்னூசல் பண்பினுடன் - கூத்தனுரை
அன்னை குயிலும் அழகார்த சாங்கமுடன்
பன்னியநூ லேபரிந்து பார். 3

பாராரும் பள்ளி யெழுச்சியுடன் பண்கோயிற்
சீராரு மூத்த திருப்பதிகம் - ஏராரும்
கோயிற் றிருப்பதிகம் கொண்டாடி நெஞ்சமே!
நீயிறையை வாழ்த்தாய் நெகிழ்ந்து. 4

நெகிழாதே நெஞ்சமே! நீசெத்தி லாப்பத்(து)
இகழா தடைக்கலமென் றேத்திப் - புகழுடைய

ஆசைப்பத் தோதி அதிசயத்தை இப்பொழுதே
பாசத்தை விட்டுநீ பற்று. 5

பற்றற்று நெஞ்சே பகராய்; புணர்ச்சிப்பத்(து)
உற்றொருவா வாழாப்பத் தோதியபின் - மற்றை
அருட்பத்தை ஓதி அகற்றாய் வினையை
மருட்புத்தி ஏது மறந்து. 6

மறவாது நீகழுக்குன் றந்தனையே வாழ்த்தி
இறவாதே கண்டபத் தேற்றி - உறவாம்
பிரார்த்தனைப் பத்தைப் பிதற்றிப்பே ணாய்;பிரமன்
அராத்தலையோன் காணா அடி. 7

காணாய் குழைத்தஉயி ருண்ணி கவல்அச்சம்
பேணாய்; திருப்பாண்டி பேணியபின் - கோணார்
பிறைசூடி தாளைப் பிடித்தபத் தென்றும்
கறைபோம் மனமே! கருது. 8

கருதே சறவுபுலம் பல்காண் குலாப்பத்(து)
அரிதேயும் அற்புதமே சென்னி - பெரிதாம்
திருவார்த்தை எண்ணமுடன் யாத்திரையும் தேறி
ஒருவார்த்தை யாயிருந்தே ஓது. 9

ஓதும் படையெழுச்சி ஓங்குந் திருவெண்பா
நாதனுறை பண்டாய நான்மறையே - ஆதியதாய்
நற்படைய தாட்சிசிவா னந்தம்அச் சோவையே
செப்படையும் முத்தித் திரு. 10

திருவாசகப் பதிகத்தொகை

ஆசிரிய விருத்தம்

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவல் முதனான்காம்; சதகம் நூறும்;
இவைநீத்தல் விண்ணப்பம் ஐம்ப தாகும்;
எம்பாவை அம்மானை சுண்ணங் கோத்தும்பி
புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழல்இரு பஃதாம்;
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்;
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பதினான் காகும்;
ஊசல்ஒன்ப தாகுமென உரைத்த வாறே. 1

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்த சாங்கம்
திருப்பள் ளியொடு கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்
அருள்கோயிற் றிருப்பதிகம் செத்தில் அடைக்கலமே
ஆசைஅதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத்(து) அருட்பத்(து)
ஒருபதென வுரைசெய்வர்; கழுக்குன்றம் ஏழாம்;
ஒருபதாங் கண்டம்; பிரார்த்தனை பதினொன்றே;
திருமருவு குழைத்தபத்து உயிருண்ணி அச்சம்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே. 2

திருப்புலம்பல் மூன்றாகும்; குலாப்பத் தற்புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தை பத்(து);எண்ணப் பத்தாறும்;
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருப தாகும்;
படையெழுச்சி இரண்டாகும்; பதினொன்று வெண்பா;
இரட்டவாம் பண்டாய நான்மறை ஏழாம்;
எட்டாகும் படையாட்சி; பின்னே ரேழாகும்;
அருட்பெறும்அச் சோவொன்பான் நாற்பத்தேழ் பதிகம்
*அகவலுடன் பாட்டறு நூற் றைம்பத் தாறே.** 3

** திருப்பூவல்லியில் 20-வது பாடல் ஒன்றும், திருவுந்தியாரில் 20-வது பாடல் ஒன்றும் நீக்கிப் பார்க்கின் திருவாசகப்பாடல் அறுநூற்று ஐம்பத்தாறு ஆகும்.*

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்க எண்
அங்கணன்	145
அங்கிஅருக்	75
அட்டமூர்த்தி	140
அடர்புலனு	47
அடற்கரிபோ	46
அடியார்சில	119
அடியார்ஆனீர்	149
அடியேன் அல்லல்	122
அடியேன் அல்லேன்	38
அண்டப்பகுதி	9
அண்ணாமலை	53
அணிமுடி	143
அத்தனே	132
அத்தியுரித்	76
அத்தேவர்	65
அதுபழச்	89
அப்பனேயெ	41
அம்பரமாம்	73
அம்பலத்தே	72
அம்மையே	130
அயன்தலை	63
அயனைஅநங்	71
அரிக்கும்	67
அரியானே	24
அருணன்இந்தி	88
அருந்தவருக்	73
அருமந்ததே	68
அருளாதொழி	92
அருளாரமுத	119
அருளுடைச்	131
அரைசனே	93
அரைசேபொன்	91
அரைசேஅறி	47
அரையாடு	68
அல்லிக்கமலத்	107
அலரவனும்	71
அவமாயதே	68
அழகேபுரிந்	124
அழிவின்றி	129
அழுகேன்	38
அளவறுப்ப	28
அளவிலாப்	118
அளித்துவந்	98
அளிபுண்	101
அறவேபெற்	120
அறவையேன்	131
அறிவனேஅ	31
அறிவிலாத	28
அறுக்கிலே	97
அறுகெடுப்	60
அறையோ	152
அன்பராகி	97
அன்பினால்அடி	93
அன்றாலநீழ	75
அன்றேஎன்	124
அன்னேஇவை	50
ஆடரப்பூ	83
ஆட்டின்தலை	77
ஆட்டுத்தேவர்	97
ஆடுகின்றிலை	27
ஆணோஅலியோ	81
ஆதமிலியான்	133
ஆதியுமந்தமு	49
ஆமாறுன்	24
ஆயநான்	25
ஆயமொழிக்	87
ஆர்க்கோ	151
ஆர்த்தபிறவி	52
ஆவகைநாமும்	63
ஆவாஅரி	68
ஆவாதிரு	77
ஆற்றகில்லேன்	106
ஆனையாய்க்	59
ஆனைவெம்போ	44
இடக்குங்கரு	136
இணையார்	73
இந்திரனும்	55
இந்திரிய	117
இப்பாடே	86
இப்பிறப்பி	138
இயக்கிமாரறு	116
இரங்கும்	92
இரந்திரந்	94
இருகையானை	30
இருதலைக்கொ	43
இருந்தென்னை ஆண்டான்	152
இருந்தென்னை யாண்டு	44
இருள்திணிந்	105
இருப்புநெஞ்	37
இரும்புதரு	133
இல்லைநின்	40
இழித்தனன்	35
இன்பந்தரு	85
இன்பம்	153
இன்பால்	87
இன்றெனக்	94
இன்னிசை	88
ஈசனேநீ	37
ஈசனேஎன்	32
ஈண்டிய	129
ஈரம்பு	76
உகந்தானே	91
உங்கையிற்	54
உடையநாத	40
உடையாள்	90
உடையானே	33
உண்டொர்	30

பாட்டு	பக்க எண்	பாட்டு	பக்க எண்	பாட்டு	பக்க எண்
உண்ணப்புகு	77	என்புள்ளுருக்	135	கண்டதுசெய்	46
உணர்ந்தமா	94	என்பேஉருக	146	கண்ணஞ்சன	83
உத்தமனத்தன்	22	என்றும்	79	கண்ணப்பன்	65
உம்பர்கட்	130	என்னணி	155	கண்ணார்நுத	124
உய்யவல்லா	76	என்னப்பன்	70	கதியடியேற்	47
உரியேன்அல்லே	146	என்னால்அறியா	157	கமலநான்	113
உருகிப்பெருகி	69	என்னையப்பா	44	கயல்மாண்ட	68
உருத்தெரியா	117	எனைநானென்ப	125	கரணங்கள்	65
உரைமாண்ட	80	ஏகாசமிட்ட	78	கருவாய்உல	66
உலக்கைபல	60	ஏசாநிற்பர்	91	கருடக்கொடி	100
உலவாக்கா	32	ஏசினும்யானு	48	கல்லாதபுல்	117
உவலைச்சம	69	ஏதமிலா	86	கல்லாமனத்	55
உழிதரு	23	ஏய்ந்தமாமல	137	கலந்துநின்	119
உழைதரு	48	ஏர்தரும்	84	கள்வன்கடி	67
உள்ளப்படாத	66	ஏரார்இளங்	86	களிவந்தசிந்	44
உள்ளமல	153	ஏழைத்தொ	80	கற்போலும்	79
உள்ளனவே	45	ஏனையாவரும்	29	கற்றறியேன்	133
உற்றஆக்கை	105	ஐயநின்ன	36	கறங்கோலை	68
உற்றாரை	135	ஒண்ணித்தில	50	கன்னாருரித்	,,
உன்னற்கரியசி	83	ஒண்மையனே	45	கனவேயுந்	,,
உன்னற்கரியதி	82	ஒப்புனக்கில்லா	131	காசணிமின்	60
உன்னைஉகப்	85	ஒருவனேபோ	35	காட்டகத்து	153
ஊசலாட்டு	139	ஒன்றாய்முளை	65	காணலாம்	31
ஊனாய்உயிரா	57	ஒன்றினொ	155	காணுங்	154
எங்கள் நாயகனே	112	ஒன்றும்போதா	123	காணமதொ	147
எச்சம்மறிவே	126	ஓடுங்கவந்தி	135	காணுமாறு	38
எண்ணிலேன்	104	ஓய்விலாதன	29	காதார்குழை	52
எண்ணுடை	79	ஓயாதே	56	காப்பாய்	108
எந்தையா	31	ஓரொருகால்	52	காமனுடலு	80
எந்தையெந்	73	கட்டறுத்	31	காருடைப்	85
எம்பிரான்போ	35	கடகரியும்	72	காறுருகண்	42
எய்த்தேன்	102	கடலின்திரை	126	காலமுண்டா	129
எய்தலாவ	37	கடலினுள்நா	43	கானார்புலித்	72
எரிமூன்று	74	கடலேஅனைய	120	கிஞ்சுகவாய்	86
எறும்பிடை	45	கடவுளேபோ	35	கிளியனார்	127
என்பாலைப்	134	கடையவனே	42	கிளிவந்த	58
		கண்களிரண்டு	154	கிற்றவாமன	28

பாட்டு	பக்க எண்	பாட்டு	பக்க எண்	பாட்டு	பக்க எண்
கீதமினிய	84	சச்சையனே	46	செறியும்பிறவி	129
குதுகுதுப்	46	சட்டோநினை	65	செறியும்இப்	139
குலங்களைந்	45	சடையானே	135	சேரக்கருதி	150
குலம்பாடிக்	70	சதுரைமறந்	128	சொல்லிய	156
குழைத்தாற்	122	சந்திரனைத்	57	சோதியாய்த்	95
குறியுநெறியும்	135	சலமுடைய	72	சோதியே	112
குறைவிலா	94	சாடியவேள்	77	சோலைப்பசுங்	87
கூடிக்கூடி	121	சாதல்	159	ஞாலம்இந்திரன்	98
கூவினபூங்	88	சாதிகுலம்	118	ஞானக்கரும்	58
கூற்றைவென்	129	சாவமுன்	22	ஞானவாள்	151
கூறும்நாவே	123	சித்தமேபுகு	141	தக்கனாரன்	78
கெடுவேன்	157	சிந்தனைநின்	26	தக்கனையும்	71
கேட்டாயோ	55	சிந்தனைசெய்	37	தகைவிலாப்	125
கேட்டாரும்	27	சிரிப்பார்	92	தச்சுவிடு	76
கையாற்வளை	57	சிரிப்பிப்பன்	48	தந்ததுன்	95
கையால்	102	சீரார்திரு	75	தரிக்கிலேன்	34
கொந்தணவும்	85	சீரார்பவள	80	தவமேபுரிந்	22
கொம்பரில்லா	44	சிலமின்றி	157	தறிசெறி	127
கொம்பில்	136	சீவார்ந்தீ	101	தன்மைபிற	34
கொம்பை	,,	சுடர்பொற்	106	தனித்துணை	47
கொழுமணி	45	சுந்தரத்	85	தனியனேன்	26
கொள்ளுங்	31	சுந்தரநீற	59	தாதாடுபூஞ்	86
கொள்ளேர்	42	சுருள்புரி	99	தாதாய்மூவே	108
கொள்ளேன்	22	சூடகந்தோள்	60	தாமேதமக்கு	148
கொன்றைமதி	84	சூடுவேன் பூங்	58	தாயாய்	157
கோணில	128	சூரியனார்	78	தாரகைபோ	48
கோயில் சுடு	70	செங்கணவன்	53	தாராயுடை	38
கோலமேனி	116	செங்கண்நெடு	54	தாராஅருளோ	121
கோலவரைக்	82	செடியாராக்கை	102	தாளிஅருகி	83
கோலாலமாகி	71	செப்பார்முலை	56	தானந்தம்இல்	71
கோவேயருள	157	செம்மை	159	திகழத்திகழு	107
கோழிசிலம்ப	51	செய்தபிழை	152	திண்போர்	75
கோற்றேன்	87	செய்யவாயப்	86	திருந்துவார்	114
கோற்றேனென	126	செய்வதறியா	32	திருமாலும்	67
சங்கம்அரற்றச்	62	செல்வம்நல்கு	31	திருவார்பெ	,,
சங்கராபோ	35	செழிகின்ற	42	தில்லைமூதூர்	4
சங்குதிரண்டு	156	செழுக்கமல	99	தினைத்தனை	64

பாட்டு	பக்க எண்
தீதில்லை	79
தீர்க்கின்ற	43
தீர்ந்தஅன்பா	35
துடிகொள்	113
துடியேர்இடு	135
துண்டப்பி	56
துணியாஉருகா	121
துப்பனே	113
தூவெள்ளை	145
தெங்குலவு	82
தென்பாலுக	71
தேரைநிறுத்தி	78
தேவதேவன்	140
தேவர்கோ	27
தேன்பழச்	85
தேன்புக்க	72
தேனகமாமலர்	63
தேனாடுகொன்	74
தேனைப்பாலை	33
தையலார்	159
தையலோர்	84
தொண்டர்காள்	151
தோலுந்துகி	66
நங்காய்இதெ	71
நங்கைமீர்எனை	140
நஞ்சமர்	81
நடித்துமண்	137
நண்ணிப்	154
நமச்சிவாய	1
நரியைக்	158
நல்காதொ	92
நல்லமலரின்	78
நன்றாக	72
நாடகத்தால்	23
நாதமுடைய	144
நாமகள்நாசி	77
நாயிற்கடைப்	73
நாயிற்கடையா	124
நாயேனைத்	66
நான்மறை	77
நான்முகன்	15
நான்தனக்க	66
நானாரடி	125
நானார் என்	64
நானுமென்	66
நானேயோ	134
நித்தமணாள	83
நிருத்தனே	112
நிலம்நீர்	79
நிற்பார்	149
நினைப்பதாக	37
நினையப்பிறகு	107
நீக்கிமுன்	105
நீண்டகரத்	83
நீண்டமாலும்	106
நீதியாவன	103
நீரின்பவெள்	128
நீலவுருவிற்	84
நெக்குநெக்குள்	108
நெடுந்தகை	43
நெறிசெய்	74
நெறியல்லா	158
நோயுற்றுமத்	65
பங்கயம்ஆயி	80
பச்சைத்தாள்	133
பஞ்சாய நஞ்சா	,,
பஞ்சாய நெஞ்	159
பஞ்சின்மெல்	110
படமாகஎன்	75
பண்சுமந்த	56
பண்டாய	153
பண்ணார்ந்த	133
பண்ணினேர்	110
பண்பட்ட	74
பணிவார்பிணி	38
பத்தர்சூழப்	141
பத்திமையும்	118
பத்திலனே	147
பந்தணைவிரலா	111
பந்தவிகார	155
பப்பறவீட்	89
பரந்துபல்	23
பரம்பரனே	46
பரவுவாரவர்	104
பரவுவார்இமை	24
பரிந்துவந்து	107
பருதிவாழ்ஒளி	110
பருவரைமங்	128
பவனெம்	23
பழிப்பில்நின்	48
பழுதில்தொல்	111
பற்றாங்கவை	125
பன்னாட்பரவி	74
பாங்கினொடு	118
பாசம்பரஞ்	49
பாசவேரறுக்கு	131
பாடவேண்டும்	41
பாடிமால்புகழு	109
பாடிற்றிலேன்	48
பாதாளம்	51
பார்ப்பதியை	77
பார்பதம்	95
பார்பாடும்	69
பாரார்வீசும்	55
பாருருவாய	146
பாரொடுவிண்	109
பாரோர்விண்	102
பால்நினைந்	132
பாலகனார்க்	78
பாலும்அமுதமு	74
பாவநாச	111

பாட்டு	பக்க எண்
பாழ்ச்செய்	136
பாற்றிரு	147
பிட்டுநேர்பட	115
பிணக்கிலாத	..
பிணியெலாம்	127
பித்தனென்றெனை	104
பித்தென்னை	152
பிரமன்அரி	80
பிறவிதனை	118
பிறவியென்னு	141
பிறவறியா	100
புகவேதகே	23
புகவேவேண்டா	148
புகழ்மின்	149
புகுவதாவதும்	29
புகுவேன்	34
புணர்ப்பதொ	36
புத்தன்புரந்தரா	69
புத்தன்முதலா	79
புரந்தரனார்	77
புரள்வார்	150
புலன்கள்	45
புலையனேனை	96
புவனியிற்	90
புழுவினாற்	142
புற்றில்வாள்	126
புற்றுமாய்	93
புறமேபோந்	33
புன்புலால்	132
பூங்கமலத்	134
பூசுவதும்	70
பூணொணாத	116
பூத்தாரும்	78
பூதங்கள்தோறு	88
பூதங்கள்ஐந்தா	118
பூமேல்அயனோடு	67

பாட்டு	பக்க எண்
பூவலர்	145
பூவார்சென்	148
பூவியல்வார்	59
பூவேறுகோ	64
பெருநீரறச்	45
பேரும்பெரு	99
பெருமான்	150
பெற்றதுகொ	45
பெற்றிபிறர்க்	58
பேசப்பட்டேன்	38
பேசிற்றும்	26
பேசும்	154
பேதமில்லதொர்	116
பேராசை	74
பேருங்குணமும்	136
பைங்குவளைக்	52
பைந்நாப்பட	125
பொச்சை	139
பொத்தைஊன்	105
பொதும்புறு	46
பொய்யவனே	43
பொய்யுனேன்	96
பொய்யாய	66
பொய்யெல்லாம்	158
பொருட்பற்றி	79
பொருத்தமின்	39
பொருநீந்தும்	138
பொருளேதமி	44
பொலிகின்ற	43
பொழிகின்ற	99
பொன்னிய	156
போகம்வேண்டி	36
போதுசேரயன்	98
போரேறேநின்	32
போற்றிஅருளுக	54
போற்றியிப்புவன	36
போற்றியென்பே	35

பாட்டு	பக்க எண்
போற்றியென்வா	87
போற்றியென்று	31
போற்றியோ	35
மஞ்சுலாம்	128
மடங்கவென்	44
மண்ணதனிற்	158
மண்ணினில்	155
மத்துறுதண்	46
மதிக்குந்	136
மருவினிய	134
மருளனேன்	114
மலங்கினேஇ	115
மலைமகளை	71
மலையறையன்	72
மறுத்தனன்	42
மன்னவனே	47
மன்னஎம்பி	41
மாடுநகை	61
மாடும்சுற்றமு	138
மாதாடுபாக	81
மாதிவர்	143
மாயவனப்பரி	129
மாயவாழ்க்கை	141
மாயனேமறி	97
மாலயன்	143
மாலறியா	50
மாலேபிரமனே	69
மாவடுவகிரன்	100
மாவாரஏறி	76
மாழைமைப்	99
மாறிநின்றிறென்	93
மாறிநின்றெனை	28
மாறிலாதமா	39
மாறுபட்டஞ்	43
மானம்அழிந்	79
மானேநீ	50

பாட்டு	பக்க எண்
மானேர்நோக்கி	123
மானேர் நோக்கிஉமை	33
மானேர் நோக்கியுடை	38
மானேர்பங்கா	121
மிடைந்தெலும்	101
மின்கணினார்	100
மின்னிடைச்	62
மின்னேரனைய	157
முடித்தவாறும்	33
முத்தணி	61
முத்தன்ன	49
முத்தனே	114
முத்தனைமுதற்	142
முத்திக்குழ	69
முத்திநெறி	158
முத்துநற்றாம	59
முதலைச்செவ்	47
முந்தியமுதல்	89
முழுதயில்வே	47
முழுமுதலே	91
முழுவதுங்	23
முன்னாய	75
முன்னானை	58
முன்னிக்கடலை	53
முன்னின்று	90
முன்னீறும்	81
முன்னைப்பழம்	51
முன்னைஎன்	104
முன்னைவினை	152
மூத்தானே	134
மூவரும்	152
மூன்றங்கில	81
மெய்தான்	22
மெய்யனே	113
மேலைவான	30
மேவும்உன்றன்	120

பாட்டு	பக்க எண்
மைப்பொலி	57
மையமர்கண்	62
மையலாய்	137
மையிலங்கு	39
மொய்ப்பால்	101
மொய்யார்	51
யாவர்க்கு	152
யானேதும்	24
யானேபொய்	39
வட்டமலர்க்	63
வண்ணந்தான்	26
வணங்கத்தலை	74
வணங்குநின்னை	36
வணங்கும்இப்	138
வந்திமை	144
வம்பனாய்த்திரி	142
வம்பனேன்	109
வருந்துவன்	24
வள்ளைவாளர	110
வலைத்தலை	47
வழங்குவன்	100
வளர்கின்ற	42
வளைந்தது	76
வன்புலால்	127
வன்னெஞ்சக்	65
வாட்டடங்க	61
வாராவழி	152
வாவிங்கே	85
வாழ்கின்றாய்	25
வாழ்த்துவதும்	24
வாழ்ந்தார்	153
வாளுலாம்	127
வான்கெட்டு	69
வான்பாவிய	126
வான்வந்த	55
வானநாடரும்	40
வானவன்	75
வானாகிமண்	42

பாட்டு	பக்க எண்
விச்சதின்றி	40
விச்சுக்கேடு	37
விச்சைதான்	27
விடுமின்	149
விடைவிடாது	130
விண்ணகத்	89
விண்ணாளுந்	56
விண்ணோர்	70
விரவியதீவினை	129
வினைக்கேடரு	125
வினைப்பரவி	117
வினையிலே	25
வினையென்	29
வெஞ்சின	77
வெஞ்சேலனைய	103
வெந்துவிழு	159
வெய்யவன்	77
வெய்யவினை	151
வெருவரேன்	127
வெள்ளத்துள்	43
வெள்ளந்தாழ்	25
வெள்ளைக்கலி	83
வெறுப்பனவே	99
வேடுருவாகி	144
வேண்டத்தக்க	123
வேண்டுநின்க	36
வேண்டும்வே	120
வேண்டேன்புக	126
வேதமும்வே	64
வேதமொழியர்	82
வேவத்திரி	144
வேனில்வேள்ம	24
,, வேள்கணை	30
வைத்தநிதி	65
வைப்புமாடே	103
வைகம்	61

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
97	17	அருக்கி	அறுக்கி
100	15	துய்யங்	துய்யக்
128	16	சாந்தவர்	சார்ந்தவர்

சிவ சிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி

அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

நிறுவிய தருமங்கள்

1.	திருமுறை வளர்ச்சிக்கு ஆக 30 தருமங்கள்	...	4,99,500
2.	கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஆக 48 தருமங்கள்	...	7,54,200
3.	சைவசித்தாந்தம் பரப்ப 7 தருமங்கள்	...	1,56,000
4.	அன்னதானம் செய்ய 125 தருமங்கள்	...	29,92,800
5.	வைத்தியம் செய்ய 5 தருமங்கள்	...	1,22,500
6.	பொது தருமங்கள், ஸ்நான கட்டம், அகதி நன்கொடை, தண்ணீர்ப் பந்தல், ஒளிவளர் விளக்குகள், பசுப் பரிசு, கோ சம்வர்த்தணம், கல்லெழுத்து முதலிய 66 தருமங்கள்	....	6,13,745
	ஆகத் தருமங்கள் 281	...	51,38,745

இயோடர் பிரஸ், திருச்சி.

இப்புத்தகம் கிடைக்குமிடம் :

செகரட்டரி அவர்கள்,

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளி,

ஆடுதுறை P. O., (தஞ்சை ஜில்லா)

★

விலை 50 ந. பை.

(கழிவு இல்லை)

அஞ்சற் செலவு 67 ந.பை. (தனி)

குறிப்பு: இதன் விற்பனைத் தொகை ஆடுதுறை ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளியைச் சாரும்.